

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Προλετάριοι όλων των χωρών,
καταπιεζόμενα έθνη και λαοί ενωθείτε!

“Από τη στάχτη του θα
ξαναγεννηθεί το ΚΚΕ”
Ν. Ζαχαριάδης

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ Κ.Ε ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΚΚΕ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 35 ΤΗΛ.-ΦΑΞ 5232553 ΚΥΡΙΑΚΗ 21 ΔΕΚΕΜΒΡΗ 1997 ΑΡ.ΦΥΛ. 295 ΔΡΧ. 200

Το ρωσόδοϋλο μπλοκ προωθείται ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΣΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ ΚΑΙ ΤΟ ΦΑΣΙΣΜΟ

Με το αποτελεσματικό της βέτο στο πλησίασμα της Τουρκίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση η κυβέρνηση Σημίτη αποδεικνύει το βαθιά αντιδραστικό της χαρακτήρα και τους λόγους για τους οποίους εξασφαλίζει τη σταθερή υποστήριξη των ρωσόδουλων και των σοβινιστών. Εδώ στο εθνικό μέτωπο, δηλαδή στη στάση της απέναντι στο σοβινισμό, κρίνεται κάθε πολιτική δύναμη στην Ελλάδα. Και όποιος είναι αντιδραστικός σ' αυτό το μέτωπο είναι και στο εσωτερικό μέτωπο, όσες και όποιες και αν είναι οι διαφοροποιήσεις του ή οι αντιστάσεις του στον κύριο εχθρό.

Πραγματικά μια φαινομενικά ευρωπαϊκή κυβέρνηση όπως είναι αυτή του Σημίτη, μπορεί να προσφέρει πολύ περισσότερες υπηρεσίες στη ρώσικη πολιτική από όσες θα προσέφερε μια κυβέρνηση με ανοιχτή εθνικιστική μορφή ή

μα τελείως ρώσικη κυβέρνηση. Οι αστοί των άλλων ευρωπαϊκών χωρών, δειλοί, μύωπες και χοντρό-

πετσοι απείρως ευκολότερα συγχωρούν τον εαυτό τους όταν διευκολύνουν μια ευρωπαϊκή κυβέρνηση στην Ελλάδα, παρά μια κυβέρνηση του στυλ “βαλκάνιος τραμπούκος”. Έτσι τώρα ευχαρίστως στέλνουν τους ειλικρινείς ευρωπαϊκόφιλους της Τουρκίας στα νύχια της Μόσχας και της Τεχεράνης προκειμένου να μη μπλέξουν με τα βέτο και τις περιπέτειες που θα τους επιφύλασσε μια σύγκρουση με τον μικρό μεν, αλ-

λά πελώριο σε υστερία σοβινισμό της Ελλάδας.

Πραγματικά μόνο άρρωστοι σοβινιστές, εκτός από τους συνειδητούς πράχτορες της Ρωσίας, θα έβρισκαν στον εξοστρακισμό της Τουρκίας από την Ευρώπη κάτι καλό για την Ελλάδα. Ο μόνος τρόπος για να γίνει η Τουρκία πραγματικός εχθρός και απειλή για την Ελλάδα είναι να γίνει σύμμαχος της Ρωσίας. Θυμίζουμε ότι η επιθετική δεκαετία της Τουρκί-

ας στην Κύπρο και το Αιγαίο από 1970 ως το 1980 ήταν εκείνη που συνέπιπτε με την πολιτική της συμμαχίας των τούρκων στρατοκρατών με το Κρεμλίνο. Θυμίζουμε ότι ήταν η Ρωσία και μόνο η Ρωσία - σαν ΕΣΣΔ - που υποστήριξε την τούρκικη εισβολή στο νησί. Κι όμως τώρα δεν σηκώθηκε καμιά φωνή της αστικής τάξης και δεν τόλμησε να φέρει αντίρρηση σ' αυτό το βέτο. Καμιά φωνή επί-

συνέχεια στη σελ. 2

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Με την ευκαιρία της νέας χρονιάς η συνταχτική της Νέας Ανατολής εύχεται στους φίλους της υγεία και τους καλεί να βοηθήσουν για το δυνάμωμα της εφημερίδας. Όλοι μπορούν να βοηθήσουν τόσο από την άποψη της ποιότητάς της όσο και από την άποψη της διάδοσής της. Χρειαζόμαστε ανταποκρίσεις και σχόλια ακόμα και τα πιο σύντομα. Χρειαζόμαστε σταθερούς συνδρομητές. Χρειαζόμαστε χρήματα για να μπορεί η εφημερίδα να πάει μέσω πραχτορείου σε όλη την Ελλάδα. Σας ενημερώνουμε ότι λόγω των γιορτών το επόμενο φύλλο της εφημερίδας θα κυκλοφορήσει το Σάββατο στις 10 Γενάρη.

ΟΙ ΣΑΜΠΟΤΑΡΙΣΤΕΣ ΥΠΕΥΘΥΝΟΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΓΩΔΙΑ

Η πτώση του ουκρανικού αεροπλάνου Γιάκοβλεφ-42 έφερε στην επικαιρότητα δύο ζητήματα: Το πρώτο είναι η εγκατάσταση τεμαχικής κεραίας προσέγγισης στο αεροδρόμιο “Μακεδονία” και το δεύτερο η παλαιότητα και συνολικά η κακή κατάσταση του αεροπορικού στόλου της πρώην ΕΣΣΔ. Στο πρώτο ζήτημα είναι η κνίκτικη πολιτική της επιστροφής στην πρωτόγονη κοινωνία ενάντια σε κάθε ανάπτυξη και πλησίασμα στον πολιτισμό για

χάρη “της προστασίας του περιβάλλοντος” που εμποδίζει την εγκατάσταση της κεραίας. Στο δεύτερο ζήτημα είναι η πολιτική της οικονομίας του πολέμου που εφαρμόζει η Ρωσία που εμποδίζει τον εκσυγχρονισμό του στόλου της πολιτικής της αεροπορίας. Τα δύο αυτά ζητήματα με το συνδυασμό τους σε δύο χώρες όπου κυριαρχεί σε μεγαλύτερο ή μικρότερο βαθμό ο σοσιαλφασισμός προκάλεσαν τον αναίτιο θάνατο 71 ανθρώπων.

Το ουκρανικό αεροπλάνο τύπου Γιάκοβλεφ-42 ξεκίνησε από το Κίεβο της Ουκρανίας με προορισμό τη Θεσσαλονίκη. Πριν προσγειωθεί στο αεροδρόμιο “Μακεδονία”, ζήτησε να προσγειωθεί με το σύστημα ILS (κάθοδο οργάνων), λόγω χαμηλής νέφωσης. Δεν μπόρεσε να το κάνει γιατί το σύστημα ILS του αεροπλάνου δε λειτουργήσε. Στη συνέχεια ζήτησε οδηγίες από τον πύργο ελέγχου του ελληνικού αεροδρομίου για να προσγειωθεί. Όμως η συνεννόηση

αυτή έγινε αδύνατη από το γεγονός ότι δεν λειτουργήσε σωστά ούτε η αεροπυξίδα του Γιάκοβλεφ-42 με αποτέλεσμα ο πιλότος να χάσει τον προσανατολισμό του και να μη μπορεί να ακολουθήσει τις οδηγίες του πύργου ελέγχου. Ύστερα ακολούθησε η πτώση. Ο πιλότος κατά τις προσπάθειες του να προσγειωθεί είχε ζητήσει υποστήριξη από ραντάρ προσέγγισης για να λάβει την

συνέχεια στη σελ. 8

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΣΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ ΚΑΙ ΤΟ ΦΑΣΙΣΜΟ

συνέχεια από τη σελ. 1

σης, που να βλέπει, ή να έχει το σθένος να αντιμετωπίσει την πραγματικότητα δεν σηκώθηκε ούτε και από τη δημοκρατική διάθεση. Αυτή συνήθως βρίσκεται ήσυχη και αμέριμνη μέσα στη λάσπη του Συνασπισμού ανίκανη να κινηθεί.

Έτσι αθόρυβα με ψευδαισθήσεις ότι η σχέση μας με τη Ευρώπη εξασφαλίζει ομαλότητα και ειρήνη, βαδίζουμε προς τον πόλεμο και τη δικτατορία. Αν το δημοκρατικό ρεύμα της κοινωνίας δεν ξεκόψει από τον βρώμικο και ύπουλο Συνασπισμό και δεν σταματήσει να τρέφει αυταπάτες για το ευρωπαϊκό αλλά δίχως ισχύ και χαρακτήρα σημερινό ΠΑΣΟΚ, τότε το ραγδαία ανερχόμενο σοσιαλφασιστικό ρεύμα δεν πρόκειται να ανακοπεί.

Η ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΔΑΜΑΝΑΚΗ ΚΑΙ ΚΟΚΚΑΛΗ

Πραγματικά βρισκόμαστε σε μια στιγμή που οι σοσιαλ-φασίστες καταχτούν ολοένα και περισσότερες θέσεις όχι μόνο στο επίπεδο της εξωτερικής πολιτικής με τους S-300, και τον τουρκικό εξοστρακισμό από την Ε. Ένωση, αλλά και στο εσωτερικό. Στο εσωτερικό η φιλοευρωπαϊκή φράξια του ΠΑΣΟΚ προβάλλει πιο έντονη αντίσταση στους σοσιαλφασίστες από ότι στο εξωτερικό. Όμως και εδώ η συνολική της στάση δείχνει οπισθοχώρηση και ηγεμονία του σοσιαλφασιστικού μετώπου. Εδώ η προώθηση των θέσεων του σοσιαλφασισμού εκφράζεται με την επιλογή της Δαμανάκη σαν υποψήφιας για τη δημαρχία της Αθήνας. Ανεξάρτητα από το αν αυτή εκλεγεί ή όχι, άρχισαν ήδη να δυναμώνουν οι δεσμοί των μηχανισμών του ΣΥΝ με τους αντίστοιχους Πασοκικούς. Είναι χαρακτη-

ριστικό ότι τώρα δουλεύουν μαζί ο συνδυασμός της Δαμανάκη με τον συνδυασμό του Πάγκαλου (!) στο Δήμο της Αθήνας (Βήμα, 20 Δεκέμβρη) πράγμα που θα ήταν αδιανόητο πριν από λίγους μήνες.

Στο βαθύτερο επίπεδο η προώθηση των θέσεων τους εκφράζεται με τα 255 δις του ΟΤΕ που δόρισαν χωρίς διαγωνισμό στη συμμορία του Κόκκαλη. Αυτή και ο σύμμαχός της Ζήμενς παίρνουν τη μερίδα του λέοντος από το πακέτο των απ' ευθείας αναθέσεων των ΔΕΚΟ. Τώρα δείχνει την αξία της η απομάκρυνση του Καστανίδη που έγινε πριν λίγους μήνες από το Υπουργείο Συγκοινωνιών το κατ' εξοχήν υπουργείο των ΔΕΚΟ. Την ίδια άνοδο της συμμορίας Κόκκαλη στο πολιτικό επίπεδο έκφραζε και η ηγεμονία του στους ποδοσφαιρικούς μηχανισμούς.

ΤΟ ΠΑΡΑΠΕΡΑ ΑΔΥΝΑΤΙΣΜΑ ΑΡΣΕΝΗ

Τμήμα της προώθησης του μαύρου μετώπου στο εσωτερικό είναι και η απομόνωση του Αρσένη στο ΠΑΣΟΚ και το συνακόλουθο δυνάμωμα των σοσιαλ-φασιστικών "κινητοποιήσεων" των φοιτητών με την ουσιαστική ανοχή ή την αφορολογία της ΠΑΣΠ. Εδώ τα πράγματα είναι λίγο πιο πολύπλοκα. Ο Αρσένης επιχείρησε ηρωική έξοδο για να πάρει μαζί του στο ζήτημα του ΝΑΤΟ όλο το εθνικιστικό ΠΑΣΟΚ ενάντια στο μέτωπο Σημίτη - Λαλιώτη - Τσοχατζόπουλου. Όμως πρακτικά έμεινε μόνος του γιατί οι θρασυδειλοι σοβινιστές της βάσης, όταν δεν ρίχνουν το σύνθημα "οι από πάνω" και μάλιστα οικογενειακά, δηλαδή όλοι μαζί Τσοχατζόπουλος, Έμπερτ, Κ. Καραμανλής, ψευτοΚΚΕ, ΣΥΝ δεν κινούνται. Αυτό σημαίνει το "θρασυδειλοι". Αλλά βέβαια οι εν λόγω "πάνω" κινούνται μόνο όταν η ρώσικη μα-

γκέτα το διατάζει. Και τώρα η Ρωσία ήταν υπέρ του ελληνικού εισοδησμού στο ΝΑΤΟ. Αφού είναι η Ρωσία με το ένα πόδι στο ΝΑΤΟ δεν μπορεί να είναι εντελώς απ' έξω το νατοϊκό τσιράκι της.

Έτσι ο Αρσένης έμεινε μόνος εκεί που περίμενε να γίνει με πάταγο αρχηγός της εσωκομματικής αντιπολίτευσης. Το ζήτημα είναι γιατί επιχείρησε αυτός ο πρώην νατοϊκός μια τέτοια έξοδο. Η εξήγηση φαίνεται ότι βρίσκεται στην αδύναμη θέση στην οποία έχει βρεθεί στο κατ' εξοχήν πεδίο στο οποίο μέχρι τώρα έκρινε τις συμμαχίες του, δηλαδή στο μέτωπο του υπουργείου του, στο νόμο του για την παιδεία. Οι "ρώσοι" έχουν εδώ και χρόνια τον Αρσένη σαν κύριο εχθρό τους. Έτσι στρέφουν τα κύρια πυρά τους στο νόμο του. Ο νόμος αυτός έτσι όπως έχει καταρτίσει από τις υποχωρήσεις στην ΟΛΜΕ έχει γίνει σχεδόν αγνώριστος και όχι πια τόσο επίφοβος για τους ΣΥΝ και ψευτοΚΚΕ. Έτσι η πτώση του νόμου σημαίνει τώρα κυρίως την πτώση του Αρσένη.

ΤΟ "ΚΙΝΗΜΑ" ΤΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

Γι' αυτό τα ρώσικα σφυριά χτυπάνε τόσο μανιασμένα μέχρι του σημείου να ζητάνε για πρώτη φορά κατάργηση φρεσκοψηφισμένου νόμου. Αυτά τα σφυριά βέβαια είναι μισοσπασμένα, πολιτικά ανυπόληπτα και μισητά στο λαό. Κανένας καθηγητής δεν κατεβαίνει πια σε απεργία με την ελληνική ΟΛΜΕ, ελάχιστοι φοιτητές ακολουθούν με την καρδιά τους το χιτλερικό βήμα των κνιτών, και ακόμα λιγότεροι μαθητές ανέχονται μια κατάληψη, δηλαδή το σπάσιμο του σχολείου.

Σε αυτό το τελευταίο ζήτημα των μαθητών, είναι αλήθεια, υπάρχει λόγος εξέγερσης. Ο νόμος Αρσένη κλείνει τα Πολυκλαδικά και υποβιβάζει τα ΤΕΛ για να χτίσει μια μαύρη θεωρητικο-σοβινιστική παιδεία. Όμως οι σοσιαλ-φασίστες δεν διαμαρτύρονται καθόλου γι' αυτό. Αφού αυτό θέλουν. Γι' αυτό βάζουν τα παιδιά των ΤΕΛ να φωνάζουν στα κούφια μόνο το "Κάτω ο νόμος Αρσένη", που τους συμφέρει αλλά όχι το "Ναι στην ανάπτυξη της τεχνικής παιδείας" που δεν τους συμφέρει καθόλου. Οπότε το κίνημα των μαθητών των ΤΕΛ στα χέρια των κνιτών γίνεται αντιδραστικό αφού μπαίνει στο μαύρο τους σκοπό ενάντια στην αξιολόγηση και κυρίως ενάντια στα ελεύθερα προγράμματα σπουδών. Σε αυτό το τελευταίο αίτημα αντιστοιχεί το κίνημα των φοιτητών που είναι μαύρο σαν την πίσσα. Αυτός ο αντιδραστικός μικροαστικός πολτός χρησιμοποιεί φρασεολογία αντικαπιταλιστική όπως πάντα. Στην πράξη ωστόσο φοβάται μήπως με λίγα λεφτά τολμήσει να πατήσει στα Πανεπιστήμια κάποιος άνθρωπος που απέτυχε να μπει στις σχολές υποτα-

σόμενος στον παπαγαλισμό και στον θανατηφόρο ανταγωνισμό στον οποίο συνήθως υποτάσσονται οι ίδιοι. Αυτό το αντιδραστικό ρεύμα φαίνεται τόσο ισχυρό, ώστε νεκρά να σπασε για λίγο το ναρκωμένο σοσιαλφασιστικό κίνημα των πανεπιστημίων, πρόσφερε όνειρα εξέγερσης ακόμα και σε μια μερδεμένη, ανήσυχη και όχι αντιδραστική μάζα των φοιτητών η οποία έδωσε την ευκαιρία στους λαλιωτικούς και τους σημαντικούς της ΠΑΣΠ να εγκαταλείψουν ευχαρίστως τον Αρσένη στη μοίρα του.

Έτσι αυτός επιχείρησε την αποτυχημένη του ηρωική έξοδο. Όταν όμως διαπίστωσε ότι απομώθηκε άφησε την προσπάθειά του στη μέση. Αντί να παραιτηθεί προτίμησε να σταματήσει να πολυμιλάει για τις διαφωνίες του. Το ερώτημα που μπαίνει εδώ είναι γιατί ο Σημίτης δεν άδραξε την ευκαιρία να τον διώξει από την κυβέρνηση, ή καλύτερα γιατί δεν πίεσε για την απομάκρυνσή του ο Λαλιώτης. Η απάντηση πρέπει να βρίσκεται πραγματικά στο τηλεφώνημα του Τσοχατζόπουλου στο Σημίτη (σύμφωνα με το Βήμα στις 7 του Δεκέμβρη) να μην τον απομακρύνει "σε αυτή τη φάση". Η καθαίρεση Αρσένη εκείνη τη στιγμή πραγματικά θα αδυνάτιζε τη θέση του Τσοχατζόπουλου μέσα στους σοβινιστές και γενικά τη θέση των ρωσόφιλων που με την είσοδο τους στο ΝΑΤΟ έκαναν μόνο έναν ελιγμό και καθόλου μια στρατηγική αλλαγή πλευσης.

ΟΙ "ΡΩΣΟΙ" ΚΑΙΡΟΦΥΛΑΧΤΟΥΝ

Έτσι ο Αρσένης έμεινε για να πριονιστεί και να πέσει πιο ανώδυνα στο μέλλον. Το δήθεν κίνημα για την "παιδεία" είναι η μεγάλη ελπίδα του σοσιαλφασισμού. Το κακό όμως για τους σοσιαλφασίστες είναι ότι τα "κινήματα" είναι δύσκολο να τραβήξουν. Δύσκολο να ξεσηκώσουν τον απογοητευμένο στρατό τους, δύσκολο να βρουν νέα θύματα που θα τους ακολουθήσουν, όλο και πιο δύσκολο να ανάβουν φωτιές στο κέντρο της Αθήνας, όλο και πιο μισητό να σκοτώνουν με τη "17N", τον "ΕΛΑ" και τα καινούργια τους ψευτοαναρχικά αποσπάσματα. Έτσι καιροφυλακτούν για να βρουν ένα αδύνατο σημείο της κυβερνητικής πολιτικής και να μαζέψουν μια ικανοποιητική σε όγκο μάζα, μια "κρίσιμη μάζα" όπως θα έλεγαν οι φυσικοί, για να κλείσει δρόμους, να σπάσει υπουργεία, και να εκβιάσει κυβερνητικές αλλαγές. Το ζήτημα γι' αυτούς είναι να τσακίσουν τους ισχυρούς θύλακες αντίστασης που παραμένουν μέσα στο ευρωπαϊκό μισοδημοκρατικό ρεύμα του ΠΑΣΟΚ. Οι κύριοι τους κυβερνητικοί στόχοι σ' αυτή τη φάση είναι η Β. Παπανδρέου, ο Παπαδόπουλος και από κομματική πλευρά ο Τσουκάτος. Αυτές οι δυνάμεις παρ' όλες τις διαρκείς υποχω-

ρήσεις και τους συμβιβασμούς παραμένουν αντισοσιαλφασιστικές.

Το μεγάλο όμως πρόβλημα με όλους αυτούς είναι ότι βρίσκονται εγκλωβισμένοι μέσα στη γενική υπεραντιδραστική "εθνική πολιτική" του ΠΑΣΟΚ που στο εσωτερικό της χώρας μεταφράζεται σε οικονομική κυριαρχία των συντεχνιών των ΔΕΚΟ και του δημόσιου. Αυτή η πελώρια πλαδαρή γλοιώδης και αδρανής ουσία, αυτή η αδιάφορη μάζα και η διεφθαρμένη ηγεσία της μετατρέπεται σε σίδερο όταν απειληθεί. Αλλά δίχως αυτή να απειληθεί, τουλάχιστον στις συνθήκες της, κανένας κοινωνικός και πολιτικός εκσυγχρονισμός δεν μπορεί να έρθει σ' αυτή τη χώρα.

Έτσι όλο το βάρος της αληθινής πολιτικής και κοινωνικής αλλαγής ή καλύτερα το βάρος της αποτροπής του πολέμου και του φασισμού το αναλαμβάνει η πλατιά μάζα των εκτός εξουσίας εργατών και φτωχών εργαζομένων της πόλης και του χωριού, ελληνών και ξένων. Πρόκειται για εκείνους που στην πλάτη τους ζει το πελώριο σύνθετο και αδηφάγο παράσιτο της στρατοκρατίας, της γραφειοκρατίας, της κομματοκρατίας και του εκκλησιαστικού μεσαίωνα. Χάρη σ' αυτό το παράσιτο δυναμώνουν οι ορδές και του σοσιαλφασισμού και του σοβινισμού και μέσα σ' αυτό κρύβονται οι σαμποταριστές για να εμποδίσουν τη συγκέντρωση της παραγωγής και για να κάνουν να γεννιέται διαρκώς μια πελώρια δίχως προοπτική, απελπισμένη αλλά και αδιστακτη μικροαστική μάζα.

Οι πραγματικά εκμεταλλευόμενοι, οι γνήσιοι δημοκράτες και οι πραγματικοί αριστεροί, μπορούν σήμερα να αντιπαρατεθούν στο νέο μεσαίωνα. Υπάρχει ακόμα ένας πολύ ισχυρός δημοκρατισμός μέσα στις μάζες. Πρέπει λοιπόν να αξιοποιηθεί κάθε ρογή μέσα στην αστική τάξη, αλλά κυρίως πρέπει το προοδευτικό μέτωπο να στηριχτεί στις δυνάμεις του. Πρωτοπόρο πολιτικό απόσπασμα αυτής της δικιάς του δύναμης είναι η ΟΑΚΚΕ. Το δυνάμωμα της ΟΑΚΚΕ είναι ο όρος κάθε πολιτικής αλλαγής.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ Σχετικά με τις επιταγές των αναγνωστών μας για την οικονομική καμπάνια και τις συνδρομές

Παρακαλούμε τους φίλους μας που θέλουν να στείλουν γράμματα, να τα στέλνουν από δω και πέρα στην ταχυδρομική θυρίδα Τ.Θ 8371 Τ.Κ 10010. Όταν πρόκειται για χρήματα ή συστημένα γράμματα εκτός από τη θυρίδα να αναγράφουν και το όνομα του παραλήπτη Κώστα Διακόπουλο.

Χρησιμοποιούμε ταχυδρομική θυρίδα επειδή τελευταία είχαμε κρούσματα εξαφάνισης επιταγών ή επιστολών.

Γιαυτό καλούμε τους αναγνώστες μας να μην χρησιμοποιήσουν τα έντυπα των ταχυδρομικών επιταγών που τους έχουμε στείλει και στα οποία αναγράφεται η διεύθυνση Χαλκοκονδύλη 35.

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

15θήμερη εφημερίδα
της ΟΑΚΚΕ
Υπεύθυνος σύμφωνα
με το νόμο
Κώστας Διακόπουλος
Χαλκοκονδύλη 35
5ος όροφος
Τ.Θ. 8371
Τ.Κ. 10010, Αθήνα
Τηλ/Φαξ: 5232553
Ετήσια συνδρομή: 5.000
Εξαμηνιαία: 2.500

ΠΟΛΕΜΟΣ ΛΑΣΠΗΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΤΩΝ ΕΘΝΙΚΩΝ ΜΕΙΟΝΟΤΗΤΩΝ ΣΤΟ ΤΕΤΟΒΟ

Γιά το άρθρο του Τ. Διαμαντή στην *Ελευθεροτυπία*

Ο Τάκης Διαμαντής, ένας σοβινιστής δημοσιογράφος, έγραψε στην *Ελευθεροτυπία* στις 17 Δεκέμβρη ένα βρώμικο άρθρο ενάντια στο Διήμερο του Τέτοβου που έγινε πριν τρεις εβδομάδες στη Δημ. της Μακεδονίας. Αυτό το άρθρο είναι ένα άθροισμα από ψέμματα. Είναι τα περισσότερα ψέμματα ανά τετραγωνικό εκατοστό τυπωμένου κειμένου που έχουμε δει ποτέ μας. Δεν προφταίνει κανείς να το διαψεύσει κατά παράγραφο γιατί πιάνει σχεδόν μια ολόκληρη σελίδα της *Ελευθεροτυπίας*. Αξίζει μόνο να το περιγράψει και να το ερμηνεύσει.

Το άρθρο παρουσιάζει το Τέτοβο σαν μια διακρατική συνομοσπία Σκοπίων και Άγκυρας. Τα Σκόπια αλλά κυρίως η Άγκυρα πλήρωσαν τους «Αιγιάτες Μακεδόνες» (όπως επίμονα τους αποκαλεί ο Διαμαντής για να τρομάξει τους αναγνώστες του δίχως να εξηγήσει ποιοί είναι), για να συκοφαντήσουν την Ελλάδα ότι δήθεν καταπιέζει τις μειονότητες της. Κυρίως όμως η συνάντηση του Τέτοβο οργανώθηκε από την τουρκική πρεσβεία στα Σκόπια για ναβάλει ζήτημα τουρκικής μειονότητας στην Ελλάδα και να αντιροπήσει την καταπίεση των Κούρδων η οποία απομονώνει την Τουρκία στο εξωτερικό. Για να προβάλει αυτή τη θέση της συνομοσπίας ο δημοσιογράφος κατασκευάζει και την κατάλληλη ατμόσφαιρα. Λέει για παράδειγμα ότι «η διάσκεψη έγινε κεκλεισμένων των θυρών κάτω από ισχυρά μέτρα ασφάλειας των διοργανωτών».

Η ΟΑΚΚΕ είχε προσκληθεί εκεί και δεν διαπίστωσε πουθενά «κεκλεισμένες θύρες και μέτρα ασφάλειας». Αντίθετα έζησε ένα κλίμα δημοκρατικής συζήτησης δίχως περιορισμούς μέσα από τις τοποθετήσεις δεκάδων αντιπροσωπειών κάθε ιδεολογικής και πολιτικής απόχρωσης. Το κατασκοπευτικό διήγημα του Διαμαντή διαψεύδεται ωστόσο κύρια από την πολιτική διακήρυξη του Τέτοβου, διακήρυξη που εμείς χαρακτηρίσαμε ιστορική, ακριβώς γιατί αρνείται την ξένη κρατική επέμβαση στα μειονοτικά ζητήματα κάθε βαλκανικού κράτους και καταγγέλει κάθε εθνομειονοτική διεκδίκηση που έχει έστω και σαν μακρινό στόχο τον αποχωρισμό και το διαμελισμό μιας χώρας. Αλλά για τα ουσιαστικά πολιτικά ζητήματα της Συνδιάσκεψης στα οποία θα στεκόταν κάθε σοβαρός δημοσιογράφος ο Διαμαντής δεν έγραψε λέξη.

Πραγματικά αν έκανε έστω και απλές αναφορές σε αυτά τα ζητήματα, τότε το κατασκευασμένο σενάριο του θα κατέρρευε. Άλλωστε αυτό καταρρέει από ένα και μοναδικό στοιχείο: ότι στο Τέτοβο δεν υπήρχε εκπρόσωπος της τουρκικής μειονότητας στη Βουλγαρία, που είναι η πολυπληθέστερη στα Βαλκάνια και όπου ο τουρκικός εθνικισμός και το τουρκικό κράτος αναμφίβολα έχει ισχυρές προσβάσεις. Αλλά ο Διαμαντής ξέρει τι πρέπει να κάνει με τέτοια ενοχλητικά στοιχεία: τα αναποδογυρίζει παίρνοντας και κάποια μέτρα προφύλαξης. Γράφει λοιπόν ότι: «ίσως ήταν εκεί και αντιπρό-

σωποι της τουρκικής μειονότητας της Βουλγαρίας».

Όχι δεν υπήρχε εκεί αντιπρόσωπος των Τούρκων της Βουλγαρίας και ο Διαμαντής δεν θέλησε να πει τίποτα γιατί οι Τούρκοι της Ελλάδας που βρέθηκαν εκεί, ο Ουνσούνουλου, Ντέντε, και Χαλίλ ψήφισαν μια τέτοια συνταρακτική διακήρυξη αρχών. Ούτε μπορεί άνθρωποι τυφλωμένοι από το σοβινισμό και μακριά από τα γεγονότα να καταλάβουν κάτι από τους δημοκρατικούς δεσμούς που έχουν αναπτυχθεί ανάμεσα

στους Μακεδόνες και τους Τούρκους της Ελλάδας και ανάμεσα σε αυτούς και τους έλληνες δημοκράτες διεθνιστές. Ούτε ακόμα μπόρεσαν ποτέ τους να μάθουν, επειδή μίσησαν όλους τους Τούρκους, ποιοί ανάμεσά τους θέλησαν και ποιοί αρνήθηκαν κάθε σχέση με την τουρκική στρατοκρατία και τον τουρκικό ισλαμισμό και κυνηγήθηκαν γι' αυτό. Το αποικιοκρατικό σύνδρομο δεν επιτρέπει ούτε μια στάλα τιμίας δημοσιογραφίας.

Το ερώτημα όμως δεν είναι γιατί υπάρχει το αποικιοκρατικό πνεύμα στους έλληνες σοβινιστές δημοσιογράφους αλλά γιατί γράφεται τώρα ένα τέτοιο βρώμικο άρθρο σε μια γενικά έγκυρη εφημερίδα της αστικής τάξης. Γράφεται γιατί τώρα έχουμε να κάνουμε με μερική αναβίωση της αντιμακεδονικής υστερίας.

Ο Διαμαντής και κάθε Διαμα-

ντής είχαν ρίξει τα τελευταία δύο χρόνια τους τόνους τους και επιχειρούσαν κι όλας να ξεχαστεί «ο προηγούμενος ανέντιμος απέναντι στους Μακεδόνες βίος τους» για να μπορέσουν να παίξουν στο νέο πλαίσιο καλών σχέσεων που αποφάσισε η ελληνική διπλωματία. Όμως αυτό το πλαίσιο χάλασε τελευταία και γι' αυτό οι μακεδονοφάγοι ξαναέβγαλαν τα όπλα τους από τα σεντούκια τους και ξαναρίχνουν. Το ελληνικό υπουργείο εξωτερικών έχει προφανώς θυμώσει πολύ, είναι σχεδόν έξαλλο γιατί οι Μακεδόνες ακύρωσαν τη συμφωνία που παρέδιδε την ηλεκτρική τους ενέργεια σε ένα ρωσοελληνικό κονσόρτσιουμ (κύρια ρώσικο) που θα έστηνε ένα ηλεκτρικό σταθμό στο Βαρδάρη. Έγιναν έξαλλοι που το θύμα τους ανέθεσε το σταθμό στους Κινέζους κι από τότε άρχισαν τον πόλεμο. Το άτακτο παιδί πρέπει

να τιμωρείται όποτε βγάζει τη γλώσσα στην Ελλάδα και κυρίως στο μεγάλο αφεντικό, τη Ρωσία. Έτσι κόψανε τις βίβες στα σύνορα, κόψανε και τις βίβες πολλών διαδρομών και ξανάστησαν ένα νέο περιορισμένο και πονηρό εμπόριο στη γειτονική χώρα. Και τώρα την περιμένουν να συμμορφωθεί.

Το άρθρο του Διαμαντή υπηρετεί τη νέα ταχτική του βούρδουλα της παγκαλικής φασιστικής διπλωματίας, όπως την υπηρετούν και τα αντίστοιχα πρόσφατα άρθρα του *Βήματος* που μιλάνε με ασύλληπτο θράσος για μακεδονικό «νεοεθνικισμό». Και αυτό είναι ένα παλιό αποικιοκρατικό τρίπτυχο ή μάλλον ένα στάνταρ τέχνασμα του ιμπεριαλισμού. Όποιο καταπιεσμένο έθνος αντιστέκεται στο καταπιεστικό «πάσχει από εθνικισμό».

...ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΓΩΔΙΑ

συνέχεια από τη σελ. 1

απάντηση «Δεν έχω ραντάρ προσέγγισης».

Αυτό είναι το ιστορικό της πτώσης του αεροπλάνου. Από την ελληνική πλευρά ειπώθηκαν πολλά. Σ' ένα κράτος άρρωστο από το σοβινισμό, το ατύχημα έχασε την ανθρώπινη διάσταση του και όλοι προσπάθησαν να υπερασπίσουν «τη χώρα τους». Έτσι προέκυψε ότι ο ουκρανός πιλότος δε γνώριζε την αγγλική γεγονός που διαψεύστηκε αμέσως από τις κασέτες του Πύργου Ελέγχου με τη συνομιλία, ότι σε κάθε περίπτωση τα ρώσικα αεροπλάνα είναι κακοσυντηρημένα και πέφτουν, οπότε δεν φταίει η Ελλάδα που έχει σε λειτουργία ένα διεθνές αεροδρόμιο όπως το «Μακεδονία» της Θεσσαλονίκης χωρίς ραντάρ προσέγγισης. Φτάσαμε στο σημείο να περριφρανευτούμε για την ανεύρεση του αεροπλάνου από τις «ελληνικές δυνάμεις», άσχετα αν χρειάστηκαν τρεις μέρες για να το βρουν, οι οποίες έδειξαν την αξία τους στους Νατοϊκούς συμμάχους που είχαν στείλει για βοήθεια δύο κατασκοπευτικά αεροπλάνα!!! Αναρρωτιέται κανείς πόσο θα μπορούσαν να αποθρασυνθούν οι αρμόδιοι και τα ΜΜΕ αν δεν επέβαιναν στο αεροπλάνο και έλληνες πολίτες.

Η αλήθεια είναι ότι υπάρχει μία αναμφισβήτητη ευθύνη του ελληνικού κράτους και αυτή είναι η έλλειψη ραντάρ προσέγγισης σ' ένα διεθνές αεροδρόμιο όπως η «Μακεδονία». Γιατί δεν έχει ραντάρ το αεροδρόμιο «Μακεδονία»; Το ραντάρ έχει παραγγελθεί, έχει παραληφθεί, έχει γίνει περιβαλλοντική μελέτη για την εγκατάστασή του, αλλά **δεν μπορεί να εγκατασταθεί**. Γιατί ο πρόεδρος της Κοινότητας Περαιάς της περιοχής που πρέπει να εγκατασταθεί το ραντάρ, αποφάσισε ότι δεν μπορεί η όμορφη αυτή παραλιακή περιοχή της Θεσσαλονίκης να επιβαρυνθεί με την εγκατάσταση ενός τέτοιου ραντάρ. Έτσι κινητοποίησε τον

πληθυσμό και οι κάτοικοι άσκησαν προσφυγή στο ΣτΕ. Στο ίδιο αυτό ανώτατο δικαστήριο που αποφάσισε ότι δεν μπορεί η ΔΕΗ να εγκαθιστά τσιμεντένιες κολόνες στα νησιά γιατί χαλάει η αισθητική του τοπίου!!!

Πρόκειται για την ίδια κοινότητα που επί χρόνια απαγόρευε στην κρατική εταιρεία για την έρευνα πετρελαίου, τη ΔΕΠ-ΕΚΥ, να πραγματοποιήσει γεωτρήσεις στην περιοχή, όπου υπήρχαν μεγάλες πιθανότητες να βρεθεί φυσικό αέριο. Οι αντιδράσεις ήταν μεγάλες παρά το γεγονός ότι η γεώτρηση θα γινόταν χειμώνα και θα διαρκούσε μόνο σαράντα μέρες. Φαίνεται δηλαδή καθαρά ότι πρόκειται για τη γραμμή του οικονομικού σαμποτάζ στο όνομα της «οικολογία», για τη γραμμή του ψευτοΚΚΕ. Η γραμμή αυτή δεν περιορίζεται να εμποδίζει τις επενδύσεις στην Ελλάδα, για να φέρει την απομόνωση από την Ευρώπη τη διάλυση στην οικονομία και να οδηγήσει έτσι σ' έναν πόλεμο με την Τουρκία για λογαριασμό της Ρωσίας. Η γραμμή αυτή εμποδίζει οποιαδήποτε ανάπτυξη, επιβάλλει το σκοταδισμό και την καθυστέρηση, την οπισθοδρόμηση, απομακρύνει τη χώρα από τον πολιτισμό και την πρόοδο, γιατί μόνο έτσι μπορεί μια ευρωπαϊκή χώρα να συρθεί στη βαρβαρότητα ενός άδικου πολέμου.

Γι' αυτό δεν είναι μόνο οι κάτοικοι της Περαιάς που αντιδρούν στην κεραία. Πρόκειται για μία γενική τακτική. Κεραίες έχουν παραγγελθεί και παραληφθεί και για τα αεροδρόμια του Ηρακλείου, της Κέρκυρας και της Ρόδου. Οι κάτοικοι των περιοχών που πρόκειται να εγκατασταθούν επίσης αντιδρούν, και μόνο στη Ρόδο «φαίνεται ότι πείστηκαν».

Ο πρόεδρος της Περαιάς έχει βάψει τα χέρια του με αίμα, όλα αυτά τα τοπικά στελέχη που εφαρμόζουν τη γραμμή του ψευτοΚΚΕ, φορτώνονται αυτό το έγκλημα. Γι' αυτό, τις πρώτες ώρες όταν ο Μαντέλης έκανε την καταγγελία και το έγκλημα τους αποκαλύφθηκε, ήταν έντρομοι. Και παρά το γεγονός

ότι ήταν έντρομοι επέμειναν ότι δε θα δεχτούν την εγκατάσταση της κεραίας και έγιναν πολιτική πάνω στο αίμα. Γιατί ήξεραν ότι τους περιμένει η στοργική αγκαλιά όλου του σοσιαλφασιστικού μπλοκ που είπε μ' ένα στόμα ότι είναι ντροπή να ρίχνει το κράτος ευθύνες στους κατοίκους, **ενώ η ευθύνη είναι αποκλειστικά του κράτους**. Γι' αυτό είπαν ότι πρέπει να παραιτηθεί ο Μαντέλης.

Κανείς όμως δεν είπε ότι αυτό το σκάνδαλο πρέπει να σταματήσει, πρέπει το κράτος με το στρατό, με την αστυνομία, να πάει να εγκαταστήσει την κεραία αμέσως, πρέπει να σωθούν ζωές, και να γίνει αυτό τώρα. Οι σοσιαλφασίστες αντίθετα υποστήριξαν ότι δε φταίει οι κάτοικοι, αφού το κράτος δεν είναι έτοιμο να εγκαταστήσει την κεραία (δεν έχει εκπαιδεύσει προσωπικό κ.λπ.). Είναι όμως σαφές σε όλους ότι οι διαδικασίες καθυστέρησαν αποκλειστικά λόγω των αντιδράσεων.

Ο Μαντέλης ενόψει της αποπομπής του ξέχασε την κεραία και την Περαιά, και άρχισε να μιλάει μόνο για τις ευθύνες των Ουκρανών. Πριν όμως από τον Μαντέλη, ο αποπεμφθείς Καστανίδης, είχε δηλώσει ότι από τις αρχές του 1997 γινόταν προσπάθεια να τοποθετηθεί το ραντάρ αλλά «υπήρξε μια λυσσαλέα αντίδραση από πλευράς ορισμένων που οδήγησε το κοινοτικό συμβούλιο να καλεί τον κόσμο σε κινητοποιήσεις για να μην τοποθετηθεί η κεραία».

Σε ό,τι αφορά τις ευθύνες των Ουκρανών, οι ίδιοι παραδέχονται ότι ο στόλος της πρώην ΕΣΣΔ αποτελείται από παλαιά και κακοσυντηρημένα αεροσκάφη. Τέσσερα ρώσικα αεροσκάφη έχουν πέσει μέσα σε 12 μέρες, ενώ έχουν γίνει συνολικά 10 ατυχήματα με αεροσκάφη τύπου Γιάκοβλεφ-42 τα τελευταία τέσσερα χρόνια. Όμως αμφισβητούν ότι στη

συγκεκριμένη περίπτωση υπήρχε κακή λειτουργία του αεροπλάνου. Αυτό που δεν παραδέχονται καθόλου είναι ότι υπήρχαν ευθύνες του πιλότου. Επιμένουν ότι το προσωπικό ήταν από τα πιο έμπειρα. Και αυτό είναι πολύ πιθανό να είναι αλήθεια. Αυτό που φάνηκε καθαρά είναι πως η «μητέρα Ρωσία» σκοτώνει αβασάνιστα τους πολίτες της για να φτιάχνει όπλα.

Όταν ξεκίνησαν οι προσπάθειες για την ανεύρεση του αεροπλάνου, η αθλιότητα του ελληνικού κράτους έλαμψε. Απαιτήθηκαν τρεις μέρες. Ίσως ο κακός καιρός να ήταν καθοριστικός. Όμως μία αιτία αυτής της μεγάλης καθυστέρησης είναι ότι δεν υπήρχε οργάνωση και ότι αυτό το κράτος της διεφθαρμένης γραφειοκρατίας ποτέ δεν κινητοποιεί τους κατοίκους του σε περίπτωση καταστροφών. Υπήρχαν χιλιάδες ορειβάτες σε όλη την Ελλάδα που μπορούσαν να βοηθήσουν και να οργανωθούν γι' αυτό το σκοπό. Αυτό δεν έγινε. Οι κάτοικοι έφτιαξαν ομάδες ανεύρεσης μόνοι τους και χωρίς συντονισμό. Το τραγικό σ' αυτή την υπόθεση είναι ότι στην προσπάθεια του να διασώσει το «κύρος της χώρας», πιλότος ενός C-130 έκανε παρέκκλιση από την κανονική του πορεία για να συντομεύσει το χρόνο της μεταφοράς βοήθειας στην περιοχή που έγινε το ατύχημα με σκοπό την ενίσχυση των δυνάμεων που προσπαθούσαν να βρουν το αεροπλάνο, και λόγω καιρικών συνθηκών και κακού χειρισμού το αεροπλάνο έπεσε, με αποτέλεσμα να θρηνήσουμε και άλλους νεκρούς στο όνομα του «εθνικού μεγάλου».

Αν οι δημοκράτες δεν εμποδίσουν τη σοσιαλφασιστική εξουσία να αποκτήσει απόλυτη κυριαρχία σ' αυτή τη χώρα, το αίμα δε θα σταματήσει εδώ. Αυτά είναι απλά δείγματα για το τι μας περιμένει στο μέλλον.

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΤΗΣ ΟΑΚΚΕ ΣΤΑ ΜΕΤΑΛΛΕΙΑ ΤΗΣ ΚΑΣΣΑΝΔΡΑΣ ΠΡΩΤΟΦΑΝΗΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΥΣ ΕΡΓΑΤΕΣ

Από τη μια είναι η γαλανή τώρα πια θάλασσα και από την άλλη το καταπράσινο δάσος, μέχρι που βλέπει το μάτι σου. Εκεί που ενώνονται είναι οι μεγάλες εγκαταστάσεις του εργοστασίου εμπλουτισμού των μεταλλευμάτων, το "πλυντήριο", όπως λένε οι κάτοικοι του χωριού. Το Στρατόνι είναι νοτιότερα της Ολυμπιάδας, με τις εγκαταστάσεις του "πλυντηρίου" ακριβώς εκεί δίπλα από τα τελευταία σπίτια του χωριού. Ενός χωριού που ζει κυριολεκτικά από τα μεταλλεία. Αυτό το χωριό επισκέφτηκε αντιπροσωπεία της ΟΑΚΚΕ για να δει από κοντά και να συζητήσει με τους εργάτες των μεταλλείων το ζήτημα της εγκατάστασης του εργοστασίου χρυσού. Αυτό το ζήτημα αποτελεί αυτή τη στιγμή την αιχμή για την αναπτυξιακή πορεία της χώρας μας. Η μάχη για την πραγματοποίηση της επένδυσης της TVX Hellas, θα κρίνει σε μεγάλο βαθμό το μέλλον όλων των ξένων επενδύσεων στην Ελλάδα, αλλά και όλων των επενδύσεων στη βαρειά βιομηχανία γενικά.

Η αντιπροσωπεία της ΟΑΚΚΕ συζήτησε με τις διοικήσεις των πέντε σωματείων των εργαζομένων στα μεταλλεία, επισκέφτηκε τα μεταλλεία του Μαδέμ Λάκκο και της Ολυμπιάδας και μοίρασε προκήρυξη στους εργαζόμενους στην οποία τοποθετούσε την πολιτική διάσταση του ζητήματος της κατασκευής του εργοστασίου. Από αυτές τις επαφές μάθαμε πολλά και ενδιαφέροντα νέα στοιχεία για αυτήν την υπόθεση.

Η ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ ΠΑΝΩ ΣΤΟΥΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥΣ ΤΩΝ ΜΕΤΑΛΛΕΙΩΝ

Καταρχήν όσον αφορά τις αντιδράσεις. Οι κάτοικοι που αντιδρούν στο εργοστάσιο είναι αριθμητικά λίγοι. Είναι όμως οργανωμένοι και έχουν επικεφαλής τους το Μήτσιο, πρόεδρο της Ολυμπιάδας, και σκληρό φασίστα. Ο Μήτσιος ήταν, όπως γράψαμε και στο προηγούμενο φύλλο της Νέας Ανατολής, εργοδηγός του Μποδοσάκη και μάλιστα από τα πρωτοπαλικά του. Αυτός έπειθε τους κατοίκους της Βαρβάρας ή άλλων περιοχών να δώσουν το κτήμα τους στα μεταλλεία για ένα κομμάτι ψωμί με αντάλλαγμα την πρόσληψή τους στο μεταλλείο. Στη μεγάλη απεργία του Μαδέμ Λάκκο το 1977 ήταν αυτός που πρωτοστάτησε στις απολύσεις των εργαζομένων. Ο εν λόγω κύριος, σύμφωνα με καταγγελίες μεγάλων σε ηλικία κατοίκων του χωριού Αρναία το 1946-46 περιέφερε στο χωριό αυτό κομμένα κεφάλια ατσαρών του Δ.Σ.Ε φωνάζοντας "έτσι θα πάθουν όλοι οι κομμουνιστές" για να εκφοβίσει τους δημοκρατικούς και αριστερούς κατοίκους του χωριού. Βέβαια την ισχύ της αυτή η φασιστική συμμορία την αντλεί από το σοσιαλφασισμό και τη γραμμή του για το κλείσιμο του εργοστασίου. Με αυτά τα βρωμέρα φασιστικά σκουλήκια συμμαχίσει το ψευτοΚΚΕ για την πραγματοποίηση των αντιβιομηχανικών του σχεδίων.

Η τρομοκρατία που ασκούν αυτοί οι άνθρωποι δεν έχει όρια. Επειδή πολλοί κάτοικοι, περίπου 50, της κοινότητας Ολυμπιάδας δουλεύουν στα μεταλλεία και ζουν από αυτά, και όπως ήταν φυσικό αντέδρασαν στην πραχτική του προέδρου της κοινότητάς τους, μαζεύοντας υπογραφές υπέρ του εργοστασίου χρυσού, η σοσιαλφασιστική συμμορία τους τοιχοκόλλη-

σε τη νύχτα ένα χαρτί στις πόρτες των σπιτιών τους όπου τους αποκαλούσε προδότες και Ιούδες, τρομοκρατώντας τους όμα. Οι ίδιοι ανάγκασαν τον παλιό και πάνω από 30 χρόνια πρόεδρο της κοινότητας Σταυρού να μετακομίσει στη Θεσσαλονίκη μη μπορώντας να αντέξει την τρομοκρατία που ασκούσε στην οικογένειά του η συμμορία. Αυτός ο άνθρωπος, που στην αρχή δεν ήθελε το εργοστάσιο, είχε επισκεφθεί ένα άλλο εργοστάσιο της TVX στον Καναδά, για να δει πως θα είναι το εργοστάσιο που θα κατασκευαστεί στη Χαλκιδική. Αυτή ήταν μια πολιτική της εταιρείας στην προσπάθειά της να πείσει όσους μιλούσαν για μόλυνση του περιβάλλοντος. Ήταν ο μόνος από όσους διαφωνούσαν που πήγε, και όταν γύρισε μίλησε για πάπιες και ψάρια που κολυμπούσαν στην λίμνη των αποβλήτων του εργοστασίου χρυσού.

Η βία ήταν τέτοιας κλίμακας που την εποχή των μπλόκων-φυλακίων που έλεγχαν την μετακίνηση προς το μεταλλείο της Ολυμπιάδας, δεν άφηναν αυτές οι ορδές ούτε ανταλλακτικά για τις αντλίες των στούν να περάσουν με αποτέλεσμα να πλημμυρίζουν οι στοές και να υπάρχει κίνδυνος να βουλιάξει το μεταλλείο. Δεν άφηναν να περάσουν ούτε τα βυτία με το πετρέλαιο θέρμανσης για να ζεσταθούν οι μεταλλωρύχοι. Ότι πέρναγε είχε σημείωμα με την υπογραφή του Μήτσου. Χωρίς αυτή δεν περνούσε κανείς με τίποτα. Ήταν η ίδια γνωστή σοσιαλφασιστική μέθοδος με τα σημειώματα του Πατάκη για το πέρασμα από τα περυσινά μπλόκα των πλούσιων αγροτών.

Αλίμονο σε όποιον εργάτη, για κάποιο λόγο, δεν προλάβαινε το πρωί το λεωφορείο της εταιρείας για τα μεταλλεία. Όταν περνούσε το μπλόκο η συμμορία τον έβριζε, τον προπηλάκιζε, τον έφτυνε ή του

κλωτσούσε το αυτοκίνητο.

Όταν οι εργαζόμενοι κατέφευγαν στον εισαγγελέα ή στον αστυνομικό διευθυντή για να τους ζητήσουν να πάρουν μέτρα γι' αυτή την απαράδεκτη κατάσταση, εκείνοι τους απαντούσαν ότι έπρεπε να πιάσουν μόνοι τους κάποιον απ' αυτούς που έκανε αυτά τα πράγματα και να τον οδηγήσουν μόνοι τους στο αστυνομικό τμήμα ή στην εισαγγελία. Αυτό δείχνει την ανοχή εκ μέρους του κρατικού μηχανισμού απέναντι στους φασίστες. Έτσι μπορούσαν αυτοί να δρουν ανενόχλητοι, και να βγαίνει μετά το ψευτοΚΚΕ και οι διάφοροι παρατρεχάμενοι ψευτοαριστεροί ή οικολόγοι να μιλούν για αστυνομοκρατία. «Αυτοί που μας εχρώσταγαν μας πήραν και το βόδι», λέει ο λαός μας. Τέτοιο θράσος!

Αυτή ήταν η βία όπως μας την περιέγραφαν οι εργάτες των μεταλλείων και τα μέλη των διοικητικών συμβουλίων των σωματείων των εργαζομένων με τους οποίους μιλήσαμε. Αυτούς χρησιμοποίησε το ψευτοΚΚΕ για την προώθηση των αντιδραστικών του σχεδίων. Όπως φαίνεται ο παλιός κλασικός αντικομμουνιστικός φασισμός είναι τώρα στην υπηρεσία του νέου, ακόμη χειρότερου, σοσιαλφασισμού. Οι παλιοί άνθρωποι της αμερικάνικης υπερδύναμης ή παλιότερα οι συνεργάτες των ναζί είναι τώρα στην υπηρεσία της ρώσικης υπερδύναμης. Από αυτή ακριβώς την ενότητα με τους παλιούς φασίστες αντλεί τη δύναμή της η συμμορία που εναντιώνεται στο εργοστάσιο χρυσού.

Ο ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

Ο τουρισμός όπως μας είπαν οι εργαζόμενοι στην περιοχή είναι ελάχιστος. Η τουριστική περίοδος δεν είναι παραπάνω από 35 μέρες το χρόνο. Πρόκειται βασικά για Έλληνες, κυρίως Θεσσαλονικείς, που κατεβαίνουν κύρια το Σαββατοκύριακο. Είναι "του καρπουζιού και της ντομάτας στην παραλία", όπως χαρακτηριστικά μας είπαν. Η απουσία οποιασδήποτε μεγάλης τουριστικής μονάδας είναι φανερή. Σε όλα τα παραλιακά χωριά, για τα ορεινά δεν γίνεται λόγος, είναι "ξεχασμένα και από τη μάνα τους", κατά τη λαϊκή έκφραση, το μόνο που υπάρχει είναι μερικά ενοικιαζόμενα δωμάτια. Απέναντι στο τουριστικό επιχειρήμα των σαμποτέρ, οι εργαζόμενοι προβάλλουν το παράδειγμα της Νότιας Χαλκιδικής όπου οι μεγάλες ξενοδοχειακές μονάδες είναι χτισμένες μερικές εκατοντάδες μέτρα από την αρχή των μεταλλείων, που ορατά από μεγάλη απόσταση και που δεν ενοχλούν κανένα. Όσον αφορά το περιβάλλον κόπτονται τόσο πολύ γιαυτό, που ο πρόεδρος της Βαρβάρας, κοινό-

τητα που επισκέφτηκε η Παπαρήγα, έδωσε άδεια σε κάποιον να κόψει καταρχήν 50 στρέμματα δάσους για να βγάλει πέτρες πλακόστρωσης. Αυτός είναι ένας από τους πέντε κοινοτάρχες που αντιδρούν.

Για δε το Μήτσιο, όπως μας είπαν οι εργάτες, πήρε μια έκταση από το κράτος για τουριστική αξιοποίηση από την κοινότητα και έδωσε τα οικοπέδα σε τρίτους.

ΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ ΤΩΝ ΜΕΤΑΛΛΕΙΩΝ ΕΧΟΥΝ ΤΟΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟ ΛΟΓΟ

Οι εργαζόμενοι στα μεταλλεία είναι αποφασισμένοι να μην επιτρέψουν σε κανένα να εμποδίσει τη λειτουργία του εργοστασίου.

Αυτό υπαγορεύεται όχι μόνο από το άμεσο ταξικό τους συμφέρον αλλά και από το ευρύτερο, δηλαδή από τη θέλησή τους για να παλέψουν ενάντια στην αποβιομηχάνιση της χώρας. Προσπαθούν με επιχειρήματα να πείσουν για τις θέσεις τους και τους ελάχιστους κάτοικους που αντιδρούν, με επιχειρήματα και επιστημονικά δεδομένα. Πραγματικά, για να ζήσουν τα χωριά όλης της βόρειας Χαλκιδικής η εγκατάσταση του εργοστασίου είναι μονόδρομος.

Δημοσιεύουμε παρακάτω ολόκληρη την ανοιχτή επιστολή που έστειλαν τα σωματεία των εργαζομένων στα μεταλλεία στον Τύπο:

συνέχεια στη σελ. 5

ΑΝΟΙΧΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΩΝ ΕΚΠΡΟΣΩΠΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΑ ΜΕΤΑΛΛΕΙΑ ΚΑΣΣΑΝΔΡΑΣ

«Κλείνοντας την τελευταία δεκαετία του αιώνα μας, δύο κυρίαρχα προβλήματα απασχολούν τον σύγχρονο άνθρωπο. Η απασχόληση και η προστασία του περιβάλλοντος.

Οι τρόποι αντιμετώπισης είναι ανησυχία όχι μόνο όλων των πολιτών του πλανήτη μας αλλά και της δικής μας τοπικής κοινότητας της Βόρειας Χαλκιδικής. Τα περίφημα Μαδεμοχώρια με 2500 χρόνια ιστορίας γράφουν κάθε μέρα μια νέα σελίδα στα "χρυσά" σπλάχνα της πατρίδας γης.

800 εργαζόμενοι-μεταλλωρύχοι γέροντες, μεσήλικες, νέοι, οικογενειάρχες με μόχθο και ιδρώτα μέσα στις αντίξοες συνθήκες δουλειάς σκάβουμε όλο και πιο βαθιά για να φέρουμε στο φως την πέτρα με το χρυσάφι.

25000 άνθρωποι παιδιά αυτής της μάνας γης που πήρε μαζί της μέχρι και τώρα πολλούς χαλικομένους "πρωτομάστορες" μέχρι να στεριώσουν να πατήσουν γερά στα πόδια τους τα "Μεταλλεία της Κασσάνδρας".

Ο αγώνας αυτός πέρασε από μύρια κύματα. Εργάτες αντρεωμένοι με λάβαρα και με σημαίες, με πανό και με σηκωμένες γροθιές, με απολύσεις και διωγμούς αλλά πάνω απ' όλα με ΕΛΠΙ-ΔΑ κράτησαν μέχρι τα τώρα ζωντανά ένα παρελθόν, ένα παρόν, ένα λαμπρό μέλλον.

Δεν χαρίζαμε το χαμόγελο που περιμέναμε όμως κάθε που έρχεται μια καινούργια μέρα κάποιοι προσπαθούν να το κλέψουν. Μας "καίνε" το δεύτερο σπίτι της δουλειάς, μας λιοδορούν, μας εκβιάζουν, μας στύβουν τον ιδρώτα μας, θέλουν να μας εκμεταλλευτούν.

Ο στόχος όμως παραμένει αναμμένος φάρος.

ΝΑΙ, Η ΜΕΤΑΛΛΟΥΡΓΙΑ ΧΡΥΣΟΥ ΕΙΝΑΙ ΜΟΝΟΔΡΟΜΟΣ ΚΑΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΙΝΕΙ ΤΩΡΑ. ΝΑΙ, Η ΕΛΛΑΔΑ ΕΙΝΑΙ Η ΠΑΤΡΙΔΑ ΜΑΣ ΚΑ ΕΜΕΙΣ ΘΕΛΟΥΜΕ ΑΝΟΙΧΤΕΣ ΤΙΣ ΠΟΡΤΕΣ ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ. ΦΤΑΝΕΙ ΠΙΑ Ο ΔΡΟΜΟΣ ΜΕ ΤΙΣ ΧΑΜΕΝΕΣ ΠΑΤΡΙΔΕΣ. ΦΤΑΝΟΥΝ ΠΙΑ ΤΑ ΛΟΥΚΕΤΑ ΚΑΙ Η ΑΝΕΡΓΙΑ.

Το περιβάλλον το έχουμε δανειστεί από τα παιδιά μας και θα το παραδώσουμε καθαρό. Η οικονομία και η κοινωνική ζωή πρέπει επιτέλους να ανασάνει. Όχι πια άλλα θλιμμένα, σκοτεινά, προβληματισμένα πρόσωπα.

Η ζωή είναι μπροστά. Το χαμόγελο της επιτυχίας θα το απολαύσουμε όλοι. Αρκεί όλοι να έχουμε συνειδητοποιήσει το μερίδιο της ευθύνης μας, μέχρι να φτάσουμε στη χαρά. Πολιτεία, κόμματα, τοπική αυτοδιοίκηση, φορείς, μαζικά μέσα ενημέρωσης, κοινωνία.

Όχι πια άρνηση για την άρνηση.

Ή γίνεται κτήμα όλων ότι η λειτουργία των μεταλλείων μας δένει μόνο με τη μεταλλουργία χρυσού ή μας αναγκάζουν να ξενιτευτούμε.

Ας μην οικειοποιείται κανείς περισσότερες οικολογικές και περιβαλλοντικές ευαισθησίες, πέρα από εμάς που ζούμε την πραγματικότητα.

συνέχεια στη σελ. 5

ΠΡΩΤΟΦΑΝΗΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΥΣ ΕΡΓΑΤΕΣ

συνέχεια από τη σελ. 4

Αλλά, σταράτα λόγια από τους εργάτες των μεταλλείων που η σκληρή φύση της δουλειάς που κάνουν τους έκανε να πουν για να διαφυλάξουν το δικαίωμά τους στη ζωή, την αξιοπρέπεια, την υγεία τους».

Αυτή είναι μια σπουδαία ανακοίνωση που ανοίγει επίσημα τη νέα εποχή του εργατικού κινήματος, την εποχή της πάλης ενάντια στο βιομηχανικό σαμποτάζ, δηλα-

δή της πάλης για την ίδια την ύπαρξη της εργατικής τάξης. Αυτή η ανακοίνωση είναι η πρώτη εκδήλωση της αντίστασης και σαν τέτοια φέρνει λίγα σημάδια της ιδεολογικής πολύχρονης επίθεσης που έχει εξαπολύσει ο εχθρός μέσα στο εργατικό κίνημα. Σύντομα, η συνειδητή εργατική τάξη της χώρας μας, θα κατανοήσει ότι το ψευτοΚΚΕ δεν έχει καμιά σχέση με το παλιό μεγάλο ΚΚΕ που αγάπησε ο λαός μας. Εκείνο το ΚΚΕ, το διέλυσαν και το δολοφό-

νησαν οι ψευτοκομμουνιστές αποστάτες τύπου Φλωράκη. Οι δολοφόνοι ντύθηκαν με τα ρούχα του θύματος και μιλάνε με θράσος για τα 80 χρόνια του ΚΚΕ. Το ξεγύμνωμα τους έχει αρχίσει εδώ και πολύ καιρό. Τώρα θα αποκτήσει νέες διαστάσεις με την ανάπτυξη της ΟΑΚΚΕ και με το νέο εργατικό κίνημα ενάντια στο βιομηχανικό σαμποτάζ.

Δημοσιεύουμε παρακάτω την προκήρυξη που μοίρασε η ΟΑΚΚΕ στα μεταλλεία:

ΟΧΙ ΣΤΟ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟ ΣΑΜΠΟΤΑΖ ΝΑΙ ΣΤΟ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟ ΤΟΥ ΧΡΥΣΟΥ

Εργάτες και εργαζόμενοι στα μεταλλεία,

Η ΟΑΚΚΕ, Οργάνωση για την Ανασυγκρότηση του Κομμουνιστικού Κόμματος της Ελλάδας, χαιρετίζει με ενθουσιασμό την απόφασή σας, όπως και αυτή του σωματείου σας, για να προχωρήσει η επένδυση για το εργοστάσιο του χρυσού.

Με την απόφασή σας αυτή αποδείχεται για μια ακόμα φορά πως είναι η εργατική τάξη και οι εργαζόμενοι, που από τα ίδια τους τα ταξικά συμφέροντα, μπαίνουν μπροστά για να υπερασπίσουν την βιομηχανική ανάπτυξη, ενάντια στις δυνάμεις του αντιβιομηχανικού μεσαίωνα, της ανεργίας, της οπισθοδρόμησης και της βαρβαρότητας.

Η πρόοδος στα σύγχρονα πολιτισμένα έθνη μετρείται με την ανάπτυξη της βιομηχανίας. Και αυτή η ανάπτυξη είναι η βάση για την πολιτική ανεξαρτησία, την λαϊκή ευημερία και τον πολιτισμό.

Η Ελλάδα είναι μια πλούσια χώρα και διαθέτει όλες τις εσωτερικές προϋποθέσεις που είναι ικανές να την οδηγήσουν στην πρόοδο και τον λαό της στη προκοπή. Όμως, τόσο στην πολιτική όσο και στην οικονομία, υπάρχουν αντιδραστικές δυνάμεις που επιδιώκουν με μανία το βιομηχανικό ξεχαρβάλωμα το φασισμό και τον πόλεμο.

Αυτές οι δυνάμεις για δύο περίπου δεκαετίες έχουν εξαπολύσει μια καταστροφική επίθεση ενάντια στη βιομηχανία ιδιαίτερα ενάντια στη βαριά βιομηχανία και τα μεγάλα έργα υποδομής που αποτελούν τη ραχοκοκαλιά της, και έχουν καταφέρει σε μεγάλο βαθμό το

στόχο τους. Οι μορφές που παίρνει το συνειδητό βιομηχανικό και παραγωγικό σαμποτάζ είναι:

Πρώτο, η κρατικοποίηση ενός εργοστασίου και ύστερα το φόρτωμά του με υπερρύθμους που πληρώνονται από την επιχείρηση και όχι από το κράτος. Αυτή η ταχτική συνδυάζεται συνήθως με σταμάτημα του μηχανολογικού εκσυγχρονισμού, πιστωτική ασφυξία, πτώση των κρατικών παραγγελιών στο δοσμένο εργοστάσιο και ασύμφορες συμφωνίες παραγωγής (αυτή η δέσμη "ταχτικών" χρησιμοποιήθηκε για το χτύπημα των Ναυπηγείων, της ΠΥΡΚΑΑ, της ΕΒΟ, της Περαϊκής-Πατραϊκής, Σκαλιστήρη κλπ).

Δεύτερο: Οι εκστρατείες δήθεν ενάντια στη μόλυνση και την προστασία της φύσης. Με αυτόν τον τρόπο ματαιώθηκε το πετροχημικό εργοστάσιο και πετάχτηκαν οι μηχανές του που είχαν αγοράσει, ακυρώθηκε το έργο του Αχελώου, εμποδίστηκε η επέχταση της Πετρόλα και η εγκατάσταση παραγωγής ρεύματος στη Δράμα, την Κρήτη και αλλού και ματαιώθηκαν εκατοντάδες και χιλιάδες μικρότερες βιομηχανικές επενδύσεις.

Τρίτο: Τα ταξικά προσχήματα, ιδιαίτερα με το σύνθημα "καμιά απόλυση". Έτσι έχουν κλείσει την Ιζόλα και την Πιρέλι. Με αυτή τη μέθοδο κλείνουν τα εργοστάσια που βρίσκονται σε φάση ύφεσης ή αναδιάρθρωσης. Το εργατικό κίνημα ήταν πάντα ενάντια στις απολύσεις, αλλά έπαιρνε πάντα υπ' όψη του την κατάσταση μιας επιχείρησης και τη γενική κατάσταση της αγοράς προκειμένου να προσδιορίσει τις μορφές πάλης και τις απαιτήσεις του. Στην περί-

πτωση των απολύσεων για παράδειγμα δεν διεκδικεί μόνο από την επιχείρηση αλλά απαιτεί και από το κράτος, δηλαδή από το συλλογικό κοπιταλιστή, να μοιραστεί το βάρος της μισθοδοσίας ή των αποζημιώσεων ή των επιδομάτων κλπ.

Πέρα από τις παραπάνω βασικές μέθοδες χρησιμοποιείται και κάθε άλλο πρόσχημα, όπως ο τουρισμός, η σοβινιστική αρχαιοπληξία (αρχαιολογικοί χώροι ή χώροι αρχαιολογικού ενδιαφέροντος), ο κάλπικος αντιιμπεριαλισμός (χτύπημα των ξένων επενδύσεων, μη απορρόφηση κοινοτικών κονδυλίων).

Αντιβιομηχανικά κινήματα της μικροαστικής οικονομίας, των καθυστερημένων τμημάτων της εργατικής τάξης, των γραφειοκρατών, των σοβινιστών, των αρχαιοπληκτών και των εχθρών της προόδου γενικά υπάρχουν σε όλο τον κόσμο. Η διαφορά είναι ότι στη χώρα μας αυτά τα κινήματα δεν ξεκινάν από τα κάτω, εκφράζοντας μισοκαθυστερημένες πλευρές της κοινωνίας, αλλά ξεκινάνε από πάνω, δηλαδή από ισχυρά τμήματα του πολιτικού καθεστώτος και έχουν τη βοήθεια του κράτους ή τμημάτων του κρατικού μηχανισμού. Πρόκειται για κινήματα βίας και φασισμού στο όνομα του λαού. Κινήματα που τα ονομάζουμε σοσιαλφασιστικά.

Το πολιτικό μπλοκ που εκτελεί μεθοδικό βιομηχανικό σαμποτάζ στη χώρα μας αποτελείται από το ψευτοΚΚΕ, το ΣΥΝ και την τάση Λαλιώτη-Σκανδαλίδη μέσα στο ΠΑΣΟΚ. Αυτή η τελευταία τάση που λειτουργούσε πάντα κάτω από την καθοδήγηση του Α. Παπανδρέου,

ΑΝΟΙΧΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΩΝ ΕΚΠΡΟΣΩΠΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΑ ΜΕΤΑΛΛΕΙΑ ΚΑΣΣΑΝΔΡΑΣ

συνέχεια από τη σελ. 4

Ποτέ δεν γίναμε λιγότερο άνθρωποι, εξαιτίας της σκληρής δουλειάς μας. Νοιώθουμε την ανάγκη όπως όλοι να ζούμε σαν άνθρωποι. Να επικοινωνούμε, να χαιρόμαστε με τα παιδιά μας, τα εγγόνια μας τα αγαθά που τόσο πλουσιοπάροχα έδωσε στον τόπο μας η φύση.

Έπεσαν πια τα τεχνητά σύνορα. Οι γραμμές που χώριζαν τις ιδέες, τα χρώματα της αδελφοσύνης των λαών της γης. Κοινός στόχος είναι η πρόοδος και η ανάπτυξη. Το δικαίωμα στην υγεία και την εργασία. Ιδανικά τα οποία κάποιοι πολιτικοί σχηματισμοί στη χώρα μας, τα έκαναν συνθήματα. Και αυτά τα ιδανικά γίνονται κάθε μέρα όλο και πιο επίκαιρα σε μια χώρα σαν τη δική μας την Ελλάδα.

Μας ξενίζει αλήθεια αυτός ο άκρατος σοβινισμός και η μόνιμη αλλεργία του ΚΚΕ, ενάντια στις ξένες επενδύσεις. Χωρίς να αναλογίζονται το κόστος αυτής της επιλογής. Κύρια απέναντι στην τάξη των μη προνομιούχων. Τους εργάτες, τους αγρότες, τους μισθωτούς, τους συνταξιούχους.

Σ' αυτούς που επένδυσε πολιτικά 80 χρόνια τώρα το ΚΚΕ.

Αρνείται να μιλήσει με μας, αρκούμενο μόνο να ακούει τα "κατορθώματα" εκείνων που λυσσαλέα αντιδρούν να διώξουν τη μεγαλύτερη ιδιωτική επένδυση στη χώρα, τω 60 δισεκατομμυρίων δρχ.

Αναρωτιόμαστε μήπως άραγε, προσδοκεί το ΚΚΕ πολιτικά οφέλη από κλειστά εργοστάσια, από περισσότερους ανέργους στους δρόμους, από ένα δυσμενές για τη χώρα μας επενδυτικό κλίμα σε διεθνές επίπεδο. Τελικά τι συμφέροντα εξυπηρετεί; Ποιος είναι εκείνος που θα μας υποδείξει τον τρόπο της ανάπτυξής μας; Γνωρίζουμε εμείς καλύτερα από τον καθένα πως πρέπει η περιοχή μας να αναζωογονηθεί.

Αλλά χρειάζεται περισσότερη υπευθυνότητα που να ξεφεύγει από παρωχημένες πρακτικές του 1917 που η ίδια η εξέλιξη της ζωής αποδοκίμασε.

Θα πρέπει να σταθούμε με δύναμη και σθένος μπροστά στην πραγματικότητα. Φτάνουν πια οι στρουθοκαμηλισμοί.

Μας λυπούν ιδιαίτερα πρόσφατες βιαστικές αποφάσεις φορέων της τοπικής αυτοδιοίκησης της περιοχής που θέτουν υπό αμφισβήτηση την εργασία μας εξυπηρετώντας προφανώς άλλες σκοπιμότητες. Ο τοπικός πληθυσμός χρειάζεται γαλήνη, ηρεμία, σύνθεση απόψεων. Και αυτοί που καθοδηγούν τον λαό πρέπει να έχουν συναίσθηση του χρέους και του λειτουργήματος που υπηρετούν.

Εμείς δηλώνουμε περίτρανα ότι είμαστε όρθιοι, με υπομονή και καρτερικότητα. Εμείς αγωνιζόμαστε τον καλό αγώνα γιατί η μοίρα μας έταξε να μείνουμε στον τόπο που αγαπάμε. Καλούμε την πολιτεία να γρηγορήσει. Τα μέσα μαζικής ενημέρωσης να προσεγγίσουν όλες τις πτυχές μιας υπόθεσης που έφτασε με την εξάντληση του δημοκρατικού διαλόγου τα 11 χρόνια!!! Την τοπική αυτοδιοίκηση κοντά μας, δίπλα μας, γιατί η πορεία μας είναι ίδια. Την εταιρεία TVX να συνεργαστεί ενεργά για την αντιμετώπιση των κοινωνικών ζητημάτων που απασχολούν τον χώρο της επιχειρηματικής της δράσης.

Ένας αγώνας πολλών ετών περιμένει δικαίωση.

Όμως αν υπάρχουν κάποιοι που θα προσπαθήσουν να υπονομεύσουν το ψωμί το δικό μας και των οικογενειών μας, να είναι σίγουροι ότι θα μας βρουν στο δρόμο τους. Δεν εκβιάζουμε καταστάσεις, αλλά προειδοποιούμε, όποιους προσπαθήσουν να επιβουλεύουν το δικαίωμά μας στην εργασία και στη ζωή.

αποτελούσε και αποτελεί τον κυβερνητικό και κρατικό προσάτη των αντιβιομηχανικών κινήματων που καθοδηγούνται και οργανώνονται κυρίως από το ψευτοΚΚΕ. Το εύρος των κινήματων που εξαπολύει αυτό το μπλοκ αυξάνεται από τις πολιτικές του συμμαχίες, περιστασιακές ή όχι, με άλλα τμήματα του ΠΑΣΟΚ και της ΝΔ.

Ενώ όλο και περισσότεροι αντιβιομηχανικές πολιτικές δυνάμεις γίνονται αντιληπτές από το λαό, δεν γίνεται αντιληπτή η αιτία και ο στόχος της πολιτικής τους.

Εδώ και αρκετά χρόνια η ΟΑΚΚΕ έχει αποκαλύψει ότι πίσω από αυτή την πολιτική βρίσκεται η στρατηγική

της ρώσικης υπερδύναμης στη χώρα μας. Όπως προηγούμενα στην εποχή της ηγεμονίας του στην Ελλάδα ο αμερικάνικος ιμπεριαλισμός έτσι και σήμερα ο ρώσικος νεοσοβιετικός ιμπεριαλισμός θέλει τη βιομηχανική υπανάπτυξη της Ελλάδας. Η Ρωσία θέλει μια Ελλάδα ξεκομμένη από τη δικαιοσύνη της ευρωπαϊκής βιομηχανικής ανάπτυξης για να την χρησιμοποιήσει σαν εξάρτημα στα πολεμικά της σχέδια στα Βαλκάνια και τη Μέση Ανατολή ενάντια στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Πολλοί προβάλλουν την άποψη ότι η Ρωσία είναι αδύναμη. Η αλήθεια είναι ό-

συνέχεια στη σελ. 6

ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ ΤΗΣ ΟΑΚΚΕ

συνέχεια από τη σελ. 5

τι μόνο ο ρώσικος λαός υποφέρει, ενώ η πάμπλουτη κρατικοκορηματιστική ολιγαρχία συντηρεί μια πελώρια και σύγχρονη στρατιωτική και διπλωματική μηχανή. Αυτή η υπερδύναμη διεισδύει στην Ελλάδα κυρίως χάρη στην ελληνοτουρκική αντίθεση που την όξυνε επιδέξια για δεκαετίες με άμεσο στόχο να εξασφαλίσει τη δίοδο το στόλου της από τα Στενά καθώς και τα αγκυροβόλιά της στο Αιγαίο.

Είναι η ρώσικη στρατηγική που βρίσκεται σήμερα πίσω από όλο αυτό το μαύρο μέτωπο της μεσαιωνικής πολιτικής ορθοδοξίας, του αντιευρωπαϊσμού των φασιστών (που κάποτε ήταν δυτικόφιλοι) και του κάλπικου αντιιμπεριαλισμού. Αυτοί που φωνάζουν ενάντια στα ξένα εργοστάσια, όταν είναι δυτικά, υπερασπίζονται με πάθος το μονοπώλιο της ηλεκτρονικής που έστησε η Στάζι και η Κα Γκε Μπε στη χώρα μας χάρη στις ληστρικές συμβάσεις με το Δημόσιο.

Αυτή η ρωσόδουλη-αντιευρωπαϊκή πολιτική, είναι που χτυπά σήμερα και το εργοστάσιο του χρυσού.

Γιαυτό ενάντια στο εργοστάσιο, βρίσκεται επικεφαλής το κατεξοχήν ρωσόδουλο κόμμα το ψευτοΚΚΕ, που θέλει να συσπειρώσει και τους σοβινιστές με το υπεραντιδραστικό σύνθημα: "Η γη του Αριστοτέλη, εργοστάσια δεν θέλει." Μαζί τους και η αντιδραστική μικροαστική οικολογία που χωρίς κανένα επιστημονικό στοιχείο προσπαθεί να τρομοκρατήσει το λαό της περιοχής και να τον στρέψει ενάντια στο εργοστάσιο.

Εργάτες, εργαζόμενοι, Πάλη για την υπεράσπιση της βιομηχανίας, σημαίνει αποκάλυψη αυτών των αντιδραστικών δυνάμεων και εκτόπισή τους από την πολιτική και οικονομική εξουσία. Διαφορετικά όχι μόνο η βιομηχανία θα σωριαστεί σε ερείπια και η χώρα θα γυρίσει στον μεσαιώνα, αλλά η πλήρης κυριαρχία αυτών των δυνάμεων θα φέρει τον πιο μαύρο φασισμό για λογαριασμό των νεοσαρικών της Ρωσίας και η χώρα θα γνωρίσει τη φρίκη ενός άδικου πολέμου με την Τουρκία. Ο αγώνας για το κράτημα των εργοστασίων γίνεται έτσι αγώνας με τεράστια σημασία, όχι μόνο για το ψωμί

και τη δουλειά, αλλά για την ανεξαρτησία, τη δημοκρατία και την ειρήνη. Ιδιαίτερα ο δικός σας αγώνας για το προχώρημα μιας τέτοιας τεράστιας σημασίας επένδυσης, είναι σήμερα το κεντρικό ζήτημα όπου κρίνεται σε μεγάλο βαθμό η παραπέρα δημοκρατική και ειρηνική εξέλιξη της χώρας.

Γιαυτό και το μπλοκ της αντιδράσης χρησιμοποιεί όλα τα μέσα, ακόμα και την ανοιχτή βία, τις καταστροφές των μηχανημάτων και την τρομοκρατία για να πετύχει τον στόχο του.

Μια τέτοια επίθεση δεν μπορεί παρά να αντιμετωπιστεί ενιαία από το εργατικό και δημοκρατικό κίνημα. Κάθε συνδικαλιστικός και δημοκρατικός φορέας πρέπει να πάρει ανοιχτά θέση υπέρ του εργοστασίου και να καταγγείλει τις βαρβαρότητες του σοσιαλφασισμού. Κόντρα σε αυτή την επίθεση, όλο και πιο πολύ εργατικές και δημοκρατικές δυνάμεις κατανοούν την σημασία της κοινής οργανωμένης άμυνας. Οι εργάτες στα ναυπηγεία της Ελευσίνας και του Σκαρμαμαγκά μέσα από πολύπλοκους αγώνες κόντρα στους ίδιους εχθρούς κράτησαν τα εργοστάσια. Το ίδιο στα Λιπάσματα στη Δραπετσώνα του Πειραιά, όπου αυτή τη στιγμή βρίσκεται σε εξέλιξη η μάχη για το κράτημα του εργοστασίου.

Εργάτες, εργαζόμενοι, Μέσα από αυτούς τους αγώνες φαίνεται για μια ακόμα φορά πως το νέο εργατικό κίνημα που βγαίνει μέσα από τις συγκρούσεις με τους συμποταριστές σοσιαλφασιστές σε όλα τα επίπεδα, είναι το μόνο βαθύ πατριωτικό κίνημα, αυτό που μπορεί να βάλει την σφραγίδα του στις πολιτικές εξελίξεις.

Η ΟΑΚΚΕ παρά το γεγονός ότι δεν διαθέτει ντόπιες οργανωμένες δυνάμεις, σέκεται αποφασιστικά στο πλευρό σας, κατανοώντας βαθιά την σημασία αυτού του αγώνα. Είμαστε σίγουροι, πως ενωμένες οι δυνάμεις του δίκιου και της αλήθειας θα θριαμβεύσουν. Πως ο εργαζόμενος λαός μέσα από τους αγώνες του θα είναι αυτός που θα πει την τελευταία λέξη.

Πως το εργοστάσιο του χρυσού θα γίνει πραγματικότητα.

ΒΟΜΒΕΣ ΚΑΙ ΒΙΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΝΑΙ ΣΤΙΣ ΚΑΤΑΔΙΚΕΣ ΤΩΝ ΤΡΑΜΠΟΥΚΩΝ

Αμέσως μετά στις 10 του Δεκέμβρη, η τρομοκρατική οργάνωση "Μαχόμενος Αντάρτικος Σχηματισμός" τοποθετεί άλλη μια βόμβα στο πολιτικό γραφείο της υπουργού Ανάπτυξης Β. Παπανδρέου. Η βόμβα αυτή εκρήγνυται και τραυματίζεται ελαφρά ένας πυροτεχνουργός. Σύμφωνα με το τηλεφώνημα της οργάνωσης στην *Ελευθεροτυπία* επίτηδες δόθηκε λάθος χρόνος έκρηξης για να υπάρξουν θύματα από τη μεριά της αστυνομίας. Η Β. Παπανδρέου είναι από τους πιο αποφασιστικούς παράγοντες για την κατασκευή του εργοστασίου στη Χαλκιδική. Στην ανακοίνωσή της έκανε λόγο για "κατεστημένα συμφέροντα" και για "δυνάμεις που δρουν στο σκοτάδι". Στο τηλεφώνημα της ο Μ.Α.Σ μίλησε και για τοποθέτηση βόμβας και στα γραφεία της ΤΥΧ στο Κολωνάκι που όμως δεν εξεράγει. Θα πρέπει να τονίσουμε ότι όλο το σοσιαλφασιστικό μπλοκ διαμαρτύρεται μέρες τώρα για την παρουσία της αστυνομίας στην περιοχή.

Παράλληλα με τις βομβιστικές επιθέσεις ενάντια στα κυβερνητικά στελέχη που στηρίζουν με τον ένα ή τον άλλο τρόπο την επένδυση στη Χαλκιδική, γίνονται και η δίκη των 5 κοινοταρχών στον Πολύγυρο της Χαλκιδικής. Η δίκη τελείωσε με ποινές που ούτε βέβαια αθωώνουν αλλά και ούτε στην πραγματικότητα καταδικάζουν τους υπεύθυνους για τα γεγονότα. Είναι χαρακτηριστικό για την "υπευθυνότητα" των υποκινητών ότι αυτοί υποστήριζαν στο δικαστήριο ότι έπαιξαν αποτρεπτικό ρόλο απέναντι στη "βία του εξοργισμένου λαού". Δεν είχαν ούτε το στοιχειώδες πολιτικό θάρρος να αναλάβουν τις ευθύνες τους, όταν οι μηνυτές μίλησαν για κουκουλοφόρους που κατέστρεψαν το γεωτρύπανο και τις εγκαταστάσεις καθώς και για το πρόσταγμα για να αρχίσουν οι καταστροφές στα μέσα παραγωγής και η επίθεση στους εργαζόμενους της εταιρείας. Ενέργειες που δεν έχουν να κάνουν με την πρόοδο και την ανάπτυξη και που κρύβουν μέσα τους τη βαρβαρότητα. Όλη η αντίδραση και ο σκοταδισμός εκφράστηκε σε εκείνη τη δίκη. Είναι χαρακτηριστικό το σύνθημα που πρόβαλαν ο τύπος και τα κανάλια. "Η γη του Αριστοτέλη, εργοστάσιο δε θέλει". Όλη η προγονοπληξία, όλη η σύγχρονη αντιαναπτυξιακή κατάρρα, εκφράστηκαν σε αυτό το σύνθημα.

Είναι χρέος κάθε δημοκράτη και κάθε πατριώτη που θέλει την προκοπή του τόπου και του λαού να αντισταθεί στη σοσιαλφασιστική βαρβαρότητα και να υποστηρίξει την πραγματοποίηση της επένδυσης. Εκεί στη Χαλκιδική κρίνεται τώρα η βιομηχανική ανάπτυξη της χώρας μας.

Ο μικροαστικός αντικαπιταλισμός και ο Μαρξ

Το ψευτοΚΚΕ προπαγανδίζει δραστήρια το αντιιμπεριαλιστικό αντιμονοπωλιακό μέτωπο. Με τον αντιιμπεριαλισμό θέλει να σύρει τον παλιό φασισμό και το σοβινισμό ενάντια στις ΗΠΑ και το ΝΑΤΟ που "βασικό τους πόνι στην περιοχή είναι η Τουρκία". Μετά να τους οδηγήσει εύκολα στην υποστήριξη του ρώσικου σοσιαλ-ιμπεριαλισμού σαν δήθεν αντίβαρο στον "εθνικό εχθρό". Οι S-300 είναι το πιο θαυμάσιο εργαλείο γι' αυτή τη δουλειά.

Με το σύνθημα "ενάντια στα μονοπώλια" απευθύνεται σε ολόκληρη τη μικροαστική μάζα οξύνοντας τις πιο καθυστερημένες αντιλήψεις της για να πετύχει τη δαιμονοποίηση της Ευρώπης και την αποβιομηχάνιση της χώρας. Χαρακτηριστικά μιλώντας στον *Αδέσμευτο Τύπο*, 11/12, η Α. Παπαρήγα είπε: "Αλλά με τον Μαρξισμό, το κεφάλαιο, την υπεραξία, δεν άλλαξε τίποτα. Πάντα όλα παράγονται απ' τον εργάτη και τα υπερκέρδη δύνανται να μονοπωλία. Υπάρχει δυστυχία και φτώχεια, απόρροια της στυγνής εκμετάλλευσης του ανθρώπου από άνθρωπο.

Απλά, τώρα, οι υπολογισμοί γίνονται ταχύτερα, με κομπιούτερ. Όσο για τον έλληνα μικρομεσαίο, και αυτός δουλεύει σκληρά, θα μπορούσε να συμμαχήσει με τον εργάτη εναντίον των μεγάλων σούπερ-μάρκετ, των μεγάλων πολυεθνικών".

Η Παπαρήγα υποστηρίζει ότι είναι κομμουνίστρια και πως το κόμμα της είναι κομμουνιστικό. Ο Μαρξ περιφρονούσε βαθιά κάτι τέτοιους "κομμουνιστές" και "μαρξιστές". Ήδη απ' το 1872 στο Μανιφέστο του Κομμουνιστικού Κόμματος είχε πει: "Απ' όλες τις τάξεις, που τούτη τη στιγμή βρίσκονται αντιμέτωπες με την αστική τάξη, μόνο το προλεταριάτο είναι τάξη αληθινά επαναστατική. Οι άλλες τάξεις χάνονται κι εξαφανίζονται από τη μεγάλη βιομηχανία, ενώ το προλεταριάτο είναι το πιο χαρακτηριστικό προϊόν της. Οι μεσαιές τάξεις, ο μικρός βιομήχανος, ο μικρέμπορας, ο βιοτέχνης, ο αγρότης, όλοι αυτοί καταπολεμούν την αστική τάξη για να διατηρήσουν την ύπαρξή τους σε μεσαιές τάξεις και να σωθούν απ' τον αφανισμό. Κάτι παραπάνω, είναι αντιδραστικές, γιατί ζητούν να στρέψουν προς τα πίσω τον τροχό της ιστορίας. Αν είναι επαναστατικές, είναι σχετικά με το επικείμενο πέρασμά τους στο προλεταριάτο, και τότε δεν υπερασπίζονται τα σημερινά, αλλά τα μελλοντικά τους συμφέροντα, εγκαταλείπουν τη δικιά τους άποψη για να πάνε με την άποψη του προλεταριάτου".

Ανησυχίες των ναζιστών...

Όταν η Αντιναζιστική Πρωτοβουλία πέρασε στη δράση και την ενημέρωση του λαού για τις θέσεις της, οι ναζιστές της "Χρυσής Αυγής" μέσα από την εκπομπή του Ν. Μιχαλολιάκου "Όσοι Ζώντανοι" στο σταθμό ΤΗΛΕ-ΤΩΡΑ, την κατηγορήσαν ότι πίσω της είναι το κράτος.

Όταν η Αντιναζιστική Πρωτοβουλία πέρασε στην πρώτη ανοιχτή της συγκέντρωση για να καταγγείλει το σκάνδαλο της πολιτικής νομιμότητας των ναζιστών στην Ελλάδα, αυτοί απάντησαν ότι είναι οι γνωστοί γραφικοί τρελλοί της ΟΑΚΚΕ στην οδό Χαλκοκονδύλη.

Τώρα, σχεδόν ένα μήνα μετά τη συγκέντρωση, οι ναζί άρχισαν να παίρνουν το ζήτημα λίγο πιο σοβαρά. Έτσι, στο φύλλο της εφημερίδας τους με αρ. 221, 12-18 Δεκέμβρη, με τίτλο «Ζητούν να τεθεί εκτός νόμου η "Χρ. Αυγή"», αναφέρουν ότι στη συγκέντρωση της Αντιναζιστικής ήταν "τρεις κι ο κούκος" παρά τη μεγάλη κινητοποίηση των διοργανωτών της. Αναφέρονται επίσης στη σύσκεψη των βαλκανικών εθνικών μειονοτήτων του Τέτοβο και στην παρουσία σ' αυτή της ΟΑΚΚΕ, και επισημάνουν τη σύμπτωση της ίδιας διεύθυνσης και του ίδιου τηλεφώνου της ΟΑΚΚΕ με την Αντιναζιστική που ζητά απ' το κράτος να θέσει εκτός νόμου τους ναζιστές. «Μακάρι η απαίτησή τους να ικανοποιηθεί απ' το κράτος! Τότε είναι που θα γελάσει ο κάθε πικραμένος...».

Όλη αυτή η ενασχόληση των ναζιστών φανερώνει την ανησυχία τους και το φόβο τους για την επιρροή που ασκεί στο λαό (ιδιαίτερα στη νεολαία), το κεντρικό πολιτικό ζήτημα της νόμιμης ύπαρξής τους. Είναι χαρακτηριστικό ότι σε προηγούμενο φύλλο τους, είχαν αναφέρει ότι αν η "Χρ. Αυγή" τεθεί εκτός νόμου, «εμείς έχουμε έτοιμη την Ελληνική Αυγή για να την αντικαταστήσει».

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΤΡΟΤΣΚΙΣΜΟ

ΓΙΑ ΤΗ ΝΙΚΗ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΣΕ ΜΙΑ ΧΩΡΑ

Είχαμε γράψει στο προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας, πως πρέπει να υπερασπίσουμε την Οχτωβριανή επανάσταση και τον Λενινισμό από τον τροτσκισμό.

Το ζήτημα αυτό είναι ένα ζήτημα πάλης τόσο στη θεωρία όσο και στη συγκεκριμένη πρακτική της σοσιαλιστικής οικοδόμησης στην ΕΣΣΔ του Λένιν και του Στάλιν.

Ένα από τα βασικά αντι-λενινιστικά, τροτσκιστικά ρεύματα στη χώρα είναι το ΝΑΡ. Ένα ρεύμα που με την αποχώρησή του από το ψευτοΚΚΕ και τη συγκρότησή του σε αυτόνομο πολιτικό φορέα, εμποδίζει τη συγκρότηση της επαναστατικής πρωτοπορίας σε ένα μαρξιστικό-λενινιστικό-μαοϊκό κόμμα. Στο άρθρο αυτό θα υπερασπίσουμε τον Οχτώβρη από τον τροτσκισμό, παίρνοντας σα βάση της κριτικής μας, ένα μεγάλο άρθρο που δημοσιεύτηκε στην εφημερίδα του ΝΑΡ, το ΠΡΙΝ, στις 9 του Νοέμβρη, αφιέρωμα στα 80 χρόνια της Οχτωβριανής επανάστασης. Διαλέξαμε το άρθρο αυτό γιατί πιστεύουμε ότι εκφράζει με τον καλύτερο τρόπο όλο τον τροτσκιστικό χώρο και την πιο ολοκληρωμένη άρνηση της Οχτωβριανής επανάστασης και του Λενινισμού.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΟΙΚΟΔΟΜΗΣΗΣ ΣΕ ΜΙΑ ΧΩΡΑ

«Ο σοσιαλισμός σε μια μόνο χώρα, που ήδη είχε γίνει επίσημη θέση κόντρα στις αναλύσεις των Μαρξ και Λένιν και στην πλούσια διεθνιστική παράδοση του μπολσεβίκικου κόμματος και το "σοσιαλιστικό σύνταγμα" του '36 εξέφραζε ακριβώς αυτή την προσπάθεια της παγιοποίησης των βασικών χαρακτηριστικών της σοβιετικής κοινωνίας», γράφουν στο άρθρο τους, εννοώντας την "κυριαρχία των ταξικών εκμεταλλευτικών χαρακτηριστικών" όπως λένε, αμέσως μετά την Οχτωβριανή επανάσταση.

Η αναφορά στη θέση πως δεν μπορεί να οικοδομηθεί ο σοσιαλισμός σε μία χώρα, είναι η μόνη θεωρητική προσπάθεια για να δικαιολογήσουν τη θέση τους πως ποτέ στη Ρωσία δεν υπήρξε σοσιαλισμός.

Υπερασπίζοντας λοιπόν τον Οχτώβρη, είμαστε υποχρεωμένοι να απαντήσουμε στην κλασική τροτσκιστική θέση, επαναφέροντας μια παλιά πάλη αρχών μέσα στο κομμουνιστικό κίνημα.

Καταρχήν πρέπει να ξεκαθαρίσουμε ένα ζήτημα. Το ΝΑΡ όπως και όλος ο τροτσκισμός κάνουν μια ιστορική πλαστογραφία. Παρουσιάζουν τον κατεξοχόν εμπνευστή της θεωρίας της δυνατότητας της νίκης της επανάστασης και της οικοδόμησης του σοσιαλισμού σε μία χώρα στην περίοδο του ιμπεριαλισμού, τον Λένιν, σαν αρνητή αυτής της θεωρίας και μάλιστα σε ενότητα με τον Τρότσκι.

Πριν αναλύσουμε τη θεωρία αυτή, που αποτελεί τη βάση του Λενινισμού, θα παραθέσουμε μερικά ντοκουμέντα που αποδεικνύουν αυτή την ιστορική πλαστογραφία.

Ο Λένιν για πρώτη φορά έβαλε τη δυνατότητα της νίκης του σοσιαλισμού σε μία μόνο καπιταλιστική χώρα το 1915 στο άρθρο του "Για το σύνθημα των Ενωμένων Πολιτειών της Ευρώπης" που δημοσιεύτηκε στο "Σοσιαλδημοκράτη", κεντρικό όργανο των μπολσεβίκων. Στο άρθρο

μπορούσε να παραμείνει απομονωμένη μέσα στον καπιταλιστικό κόσμο. Το να εξετάζουμε τις προοπτικές της κοινωνικής επανάστασης μέσα στα εθνικά πλαίσια, θα σήμαινε ότι θα γινόμαστε θύματα της ίδιας εκείνης εθνικής στενότητας που αποτελεί την ουσία του σοσιαλπατριωτισμού» (Τρότσκι, "Το 1917").

Ανάμεσα σε αυτά τα δύο αποσπάσματα βρίσκεται όλη η πάλη των γραμμών ανάμεσα στον Λένιν και τον Τρότσκι σε δύο εκ διαμέτρου αντίθετες θεωρίες. Έτσι λοιπόν είναι τουλάχιστον απάτη να χτυπάει κανείς την ουσία του Λενινισμού με τον Λένιν. Αυτό το έκανε ο τροτσκισμός μετά το θάνατο του Λένιν, αποδίδοντας την θεωρία της νίκης του σοσιαλισμού σε μια χώρα στον Στάλιν, για να χτυπήσει πρακτικά τη σοσιαλιστική οικοδόμηση, που για λογαριασμό του παγκόσμιου προλεταριάτου επιχειρούσε το μποσεβίκικο κόμμα με επικεφαλής τον Στάλιν εκείνη την περίοδο.

Δεν θα αναφερθούμε σε μια σειρά από άλλα αποσπάσματα σε έργα του Λένιν που βάζουν με ξεκάθαρο τρόπο το ζήτημα αυτό, αλλά θα μπορούμε στην ουσία της πάλης των γραμμών.

Το μεγάλο ερώτημα που βάζει ο τροτσκισμός είναι αυτό που βάζει παραπάνω ο ίδιος ο Τρότσκι, το αν δηλαδή μια επαναστατική Ρωσία μπορούσε να αντέξει μπροστά σε μια συντηρητική Ευρώπη. Δίνοντας ταυτόχρονα την απάντηση πως αυτό δεν μπορεί να γίνει και κατά συνέπεια δεν έγινε ποτέ στη Ρωσία.

Για τον τροτσκισμό το προλεταριάτο κάνει την επανάσταση στη χώρα του -αυτό μπορεί να το κάνει λόγω της ανισόμετρης ανάπτυξης του καπιταλισμού- με σκοπό να δώσει ώθηση στην επανάσταση σε άλλες χώρες.

Καταρχήν θέλουμε να πούμε πως δεν μπορεί να υπάρξει επαναστατική Ρωσία σε μία συντηρητική Ευρώπη. Γιατί μιλάμε για προλεταριακή επανάσταση στην εποχή του ιμπεριαλισμού.

Ο νόμος της ανισόμετρης ανάπτυξης σε αυτή την εποχή παίρνει μια άλλη μορφή από ότι στον προμονοπωλιακό καπιταλισμό. Σε αυτή την περίοδο ανισομερία σημαίνει την αλματώδη ανάπτυξη μερικών χωρών, με τη γρήγορη εκτόπιση από την παγκόσμια αγορά μερικών άλλων, ξαναμοίρασμα του ήδη μοιρασμένου κόσμου με πολεμικές συρράξεις και καταστροφές, τεράστια όξυνση των αντιθέσεων μέσα στο στρατόπεδο του ιμπεριαλισμού, αδυναμία δηλαδή του παγκόσμιου καπιταλιστικού στρατόπεδου.

Οι αντιθέσεις αυτές δεν μπορούν να λυθούν με ειρηνικό τρόπο. Ιμπεριαλισμός για τον Λένιν σημαίνει πόλεμο, σημαίνει δηλαδή πως ο ανταγωνισμός ανάμεσα στους ιμπεριαλιστές γίνεται κυ-

ρίαρχος, πράγμα που δίνει τη δυνατότητα στο προλεταριάτο σε ξεχωριστές χώρες να πάρει την εξουσία ακριβώς γιατί η παγκόσμια αντίδραση δεν μπορεί και ξεπερνώντας τις αντιθέσεις της να ενωθεί εναντίον του. Αυτό έγινε στον πρώτο παγκόσμιο πόλεμο με την Οχτωβριανή επανάσταση στη Ρωσία, ακριβώς γιατί στο βάθος δεν μπορούσε να είναι ενιαία "η συντηρητική Ευρώπη". Αυτό έγινε και στο Β' Παγκόσμιο Πόλεμο με την κινέζικη επαναστατική εξουσία.

Όταν το ΝΑΡ αναφέρεται στον Μάρξ, όπως και οι προγονοί του Μπουχάριν και Ζηνόβιεφ, δεν μπορούν να δουν τη μεγάλη αυτή διάκριση ανάμεσα στον προμονοπωλιακό καπιταλισμό, στην εποχή του Μαρξ και στον μονοπωλιακό καπιταλισμό στην εποχή του Λένιν.

Ο Λένιν γράφει πάνω σε αυτό: «Ας θυμηθούμε, πάνω σε τι βασίζεται η αντικατάσταση της προηγούμενης, της "ειρηνικής" εποχής του καπιταλισμού από τη σύγχρονη, την ιμπεριαλιστική, στο ότι ο ελεύθερος συναγωνισμός παραχώρησε τη θέση του στις μονοπωλιακές ενώσεις των κεφαλαιοκρατών και στο ότι ολόκληρος ο γήινος κόσμος έχει μοιραστεί πια. Είναι φανερό ότι και τα δύο αυτά γεγονότα έχουν πραγματικά παγκόσμια σημασία: το ελεύθερο εμπόριο και ο ειρηνικός συναγωνισμός ήταν δυνατό και αναγκαία όσο το κεφάλαιο μπορούσε να μεγαλώνει ανεμπόδιστα τις αποικίες και να αρπάζει στην Αφρική κλπ. τα μη κατεχόμενα εδάφη, όταν και η συγκέντρωση του κεφάλαιου ήταν ακόμη μικρή και δεν υπήρχαν ακόμη οι μονοπωλιακές επιχειρήσεις, δηλαδή τόσο τεράστιες επιχειρήσεις που να κυριαρχούν σε ολόκληρο τον αντίστοιχο κλάδο της βιομηχανίας. Η εμφάνιση και η ανάπτυξη τέτοιων μονοπωλιακών επιχειρήσεων... κάνει αδύνατο τον προηγούμενο ελεύθερο συναγωνισμό, αφαιρεί το έδαφος κάτω από τα πόδια του, ενώ το μοίρασμα της γήινης σφαίρας επιβάλλει το πέραςμα από την ειρηνική διεύρυνση στην ένοπλη πάλη για το ξαναμοίρασμα των αποικιών και των σφαιρών επιρροής». Και ακόμα:

«Είναι ευνόητο γιατί ο ιμπεριαλισμός είναι καπιταλισμός που πεθαίνει, καπιταλισμός μεταβατικός προς τον σοσιαλισμό. Το μονοπώλιο που ξεπηδάει από τον καπιταλισμό, σημαίνει κιόλας απονέκρωση του καπιταλισμού, αρχή του περάσματός του στον σοσιαλισμό. Το ίδιο επίσης σημαίνει και η γιγάντια κοινωνικοποίηση της εργασίας από τον ιμπεριαλισμό».

Σε αυτή τη θεωρητικά τεκμηριωμένη διαπίστωση του Λένιν, πως ο ιμπεριαλισμός είναι καπιταλισμός που πεθαίνει, βρίσκεται όλη η ουσία του Λενινισμού.

Παρά τις επιμέρους περιόδους της σχετικής σταθεροποίησης του ιμπεριαλισμού, το κύριο σε όλη αυτή την εποχή είναι η αστάθεια που φέρνει ο οξυμένος ανταγωνισμός μέσα στις γραμμές του και αυτή είναι η βάση του θανάτου του. Από εκεί βγαίνει η δυνατότητα του προλεταριάτου να κάνει την επανάστασή του, να πάρει την εξουσία και να οικοδομήσει τον σοσιαλισμό. Γι' αυτό και η εποχή αυτή είναι η εποχή του ιμπεριαλισμού και της προλεταριακής επανάστασης.

Εδώ βρίσκεται και ο βαθύς δεξιός αντεπαναστατικός χαρακτήρας του τροτσκισμού και η ενότητα του με τον Μπουχάριν και τον Κάουτσκι.

Ο δεξιός ομορτοουνισμός με κέντρο τη θεωρία του Κάουτσκι για τον υπεριμπεριαλισμό, δεν βλέπει τον ιμπεριαλισμό σαν τον καπιταλισμό που πεθαίνει, σαν την παραμονή της προλεταριακής επανάστασης. Ακριβώς γιατί, σύμφωνα με αυτή τη θεωρία, ο ιμπεριαλισμός μπορεί να λύσει τις αντιθέσεις του με ειρηνικό τρόπο. Έτσι λοιπόν για να νικήσει η προλεταριακή επανάσταση, χρειάζεται ένα πανίσχυρο διεθνές μέτωπο για να ανατρέψει το πανίσχυρο διεθνές ιμπεριαλιστικό μέτωπο. Και αυτό δεν μπορεί παρά να είναι η προλεταριακή επανάσταση ταυτόχρονα στις αναπτυσσόμενες καπιταλιστικές χώρες, η ανατροπή δηλαδή της "συντηρητικής Ευρώπης" για να ζήσει η "επαναστατική Ρωσία", κατά τον Τρότσκι.

«Ξέρω βέβαια ότι υπάρχουν μερικοί σοφοί άνθρωποι που θεωρούν τον εαυτό τους πολύ έξυπνο, που αυτοονομάζονται μάλιστα σοσιαλιστές και που βεβαιώνουν ότι δεν πρέπει να πάρουμε την εξουσία ώσπου να ξεσπάσει η επανάσταση σε όλες τις χώρες. Οι άνθρωποι αυτοί δεν υποψιάζονται ότι μιλώντας έτσι απομακρύνονται από την επανάσταση και περνάνε με το μέρος της αστικής τάξης. Να περιμένουμε ώσπου οι εργαζόμενες τάξεις να κάνουν την επανάσταση σε παγκόσμια κλίμακα, σημαίνει να κοκαλώσουμε όλοι περιμένοντας. Αυτό είναι παραλογισμός», γράφει ο Λένιν.

Μα και ο Τρότσκι δε λέει να πέσουμε στην απραξία, θα μπορούσε να πει κάποιος, όπως γράφει άλλωστε και στο παραπάνω απόσπασμά του.

Όμως ο Τρότσκι γράφει πως αρχίζουμε τον αγώνα σε εθνική βάση, περιμένοντας τον αγώνα των άλλων χωρών και πως αν αυτό δεν γίνει τότε δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα. Ουσιαστικά δηλαδή ο αγώνας σε εθνική βάση δεν μπορεί να γίνει έξω από τη διεθνή επανάσταση. Στην πραγματικότητα δεν μπορεί παρά να είναι μέρος μιας ταυτόχρο-

Η ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΣΤΟ Δ.Σ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΚΗ ΜΕΙΟΝΟΤΗΤΑ

Πραγματοποιήθηκε την Τετάρτη, 10 Δεκέμβρη, στην αίθουσα του Δικηγορικού Συλλόγου Αθηνών εκδήλωση για "την κατάσταση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στη μειονότητα της Θράκης" που οργάνωσε το "Ελληνικό Παρατηρητήριο των Συμφωνιών του Ελσίνκι". Σε αυτήν παρευρέθηκαν οι τρεις σημερινόι βουλευτές της τουρκικής μειονότητας, καθώς και πρώην βουλευτές και από τα κόμματα η επιτροπή Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του ΣΥΝ και η ΟΑΚΚΕ. Είναι χαρακτηριστικό ότι από την πλευρά του κράτους δεν υπήρξε κανείς, ενώ το Ουράνιο Τόξο έστειλε φαξ υποστηρίζοντας την εκδήλωση. Πάντως όλη η εκδήλωση κινήθηκε πάνω στα χνάρια της πολιτικής του ΣΥΝ που άφησε στο Δημητρά τη διοργάνωση αλλά έβαλε και τα όρια.

Στην ουσία της η εκδήλωση αναφερόταν στην εφαρμογή του άρθρου 19 του Κώδικα Ιθαγένειας που εφαρμόζεται πάνω στη «μειονότητα της Θράκης», και ζητούσε την κατάργησή του, καθώς και στις επιπτώσεις που η εφαρμογή του έχει στην καθημερινή ζωή των ανθρώπων της «μειονότητας». Πουθενά δηλαδή δεν γινόταν λόγος για τουρκική μειονότητα.

Η εκδήλωση ξεκίνησε με την τοποθέτηση της Αϊσέλ Ζεϊμπέκ της οποίας αφαιρέθηκε η ιθαγένεια, μαζί με την ιθαγένεια της οικογένειάς της, όταν αυτή ήταν 7 χρονών. Αυτή αναφέρθηκε στις δυσκολίες της ζωής της εξαιτίας της αφαίρεσης της ιθαγένειάς της, στο γεγονός ότι δεν μπορεί να σπουδάσει ή να παντρευτεί ή να ταξιδέψει αφού δεν έχει κανένα χαρτί που να αποδεικνύει ποια είναι.

Η Ζεϊμπέκ δεν έβαλε κανένα απολύτως ζήτημα που να έχει να κάνει με την τουρκική μειονότητα και τα πολιτικά της δικαιώματα, αλλά δεν ανέφερε και καθόλου, έστω για μια φορά το χαρακτηρισμό της μειονότητας με το εθνικό της όνομα. Πιστεύουμε ότι αυτή επιλέχτηκε ειδικά από το Συνασπισμό, μιας και όλη η εκδήλωση ήταν μέσα στα πλαίσια της πολιτικής του γραμμής, ακριβώς λόγω του απολιτικού χαρακτήρα της για να μη βάλει το **φλέγον πολιτικό ζήτημα που είναι η αναγνώριση του εθνικού χαρακτήρα της μειονότητας, δηλαδή με το όνομά της** και βέβαια με όλα όσα αυτό συνεπάγεται. Ακόμα χειρότερα, φαίνεται πως η Ζεϊμπέκ επιλέχθηκε γιατί ανοιχτά, ακόμα και με την εμφάνισή της, έκφραζε την ισλαμική τάση της μειονότητας, τάση που είναι γενικά αρεστή στους ρωσόφιλους.

Στη συνέχεια μίλησαν οι βουλευτές Ακήφογλου της Ν.Δ., Γκαλίπ Γκαλίπ του ΠΑΣΟΚ, και ο Μουσταφά Μουσταφά του ΣΥΝ οι οποίοι έβαλαν το ζήτημα των καθημερινών προβλημάτων που προκύπτουν από την πολιτική του ελληνικού κράτους απέναντι στη μειονότητα καθώς και τις επιπτώσεις από την εφαρμογή του άρθρου 19.

Οι παραπάνω δεν έφυγαν από τη γραμμή του ΣΥΝ. Όμως στη συνέχεια ο Μπεκίρογλου μίλησε καθαρά:

"Η κυβέρνηση πρέπει να μεριμνήσει για τα προβλήματα αυτά (σ.σ. τα καθημερινά της μειονότητας) διότι θίγουν τα ανθρώπινα δικαιώ-

ματα άσχετα αν έχουμε διαφορετική καταγωγή. Διότι δεν είναι κακό πράγμα να έχουμε διαφορετική καταγωγή και να λεγόμαστε Τούρκοι. Εννοούμε ότι **είμαστε το γένος Τούρκοι, δεν εννοούμε ότι είμαστε Τούρκοι υπήκοοι**. Μερικοί έτσι το μεταφράζουν. **Είμαστε νομοταγείς Έλληνες υπήκοοι, αγαπάμε τη χώρα μας και θέλουμε να ζήσουμε σε αυτή, αλλά πρέπει η κυβέρνηση να μας βλέπει σαν Έλληνες πολίτες...**"

Αλλά ήταν ο Ονσουόγλου που ξεκαθάρισε καλύτερα απ' όλους το ζήτημα με μια συγκλονιστική τοποθέτηση. Στην ομιλία του είπε μεταξύ άλλων: **"...Το άρθρο 19 είναι ο ελληνικός τρόπος εθνοκάθαρσης, όπως άλλοι τρόποι εθνοκάθαρσης εφαρμόστηκαν στη Βοσνία και σε άλλες χώρες... Η τουρκική μειονότητα στη Θράκη είναι υπό διωγμό. Δεν ισχύουν γι' αυτή νόμοι, σύνταγμα, διεθνείς συμβάσεις... Στα δικαστήρια της Θράκης από τους 100 που δικάζονται οι 90 είναι Τούρκοι μειονοτικοί που πληρώνουν πρόστιμα... Εδώ ο εθνοτικός αυτοπροσδιορισμός που θεωρείται στοιχειώδες ανθρώπινο δικαίωμα δεν υπάρχει. Εδώ πριν τρεις μήνες 13 μειονοτικοί δάσκαλοι καταδικάστηκαν, επειδή αυτοπροσδιορίστηκαν ως Τούρκοι, σε 8 μήνες φυλακή. Υπάρχουν πάρα πολύ μειονοτικοί που τους έχει αφαιρεθεί η ιθαγένεια και δεν το ξέρουν γιατί κανείς δεν τους το ανακοίνωσε. Ίσως το μάθουν όταν θα πάνε να πάρουν σύνταξη..."**

Στη συνέχεια μίλησε ο Α. Ντεντέ και μετά ο Π. Αθανασόπουλος από το Συνασπισμό.

Αμέσως μετά μίλησε ο σ. Η. Ζαφειρόπουλος από τη μεριά της ΟΑΚΚΕ. Μεταξύ άλλων είπε και τα εξής: **"Το κέντρο της καταπίεσης είναι η άρνηση της λέξης τούρκος που αφοράί Έλληνα υπήκοο**. Αυτό είναι το ένα ταμπού. Το άλλο είναι η άρνηση της λέξης Μακεδόνας και μακεδονική εθνική μειονότητα... Όλο το ιδεολογικό εποικοδόμημα σε αυτή τη χώρα είναι φτιαγμένο για να μισεί Έθνη που αντιστοιχούν σε αυτές τις μειονότητες, ξέρει να μισεί τον Τούρκο και τον Μακεδόνα που του "κλέβει" την ιστορία και την ψυχή. Στο βάθος η καταπίεση των Τούρκων προετοιμάζει τον πόλεμο με την Τουρκία, είναι τμήμα της ίδιας αντίληψης... Θα ήθελα να εξηγήσει το προεδρείο, γιατί στο κείμενο δεν αναφέρεται η λέξη Τούρκικη. Αυτό είναι όλο το ζήτημα. Θα έπρεπε στο κείμενο να αναφερόταν και η μακεδονική μειονότητα. Όταν έχεις σε δύο σημεία της χώρας εθνική εκκαθάριση τότε όλη η Ελλάδα είναι άρρωστη. **Το ζήτημα των Μακεδόνων και των Τούρκων είναι το μεγάλο τεστ για τη δημοκρατία σε αυτή τη χώρα...**"

Ο σ. Ζαφειρόπουλος δήλωσε ότι η ΟΑΚΚΕ υποστηρίζει και υπογράφει το κείμενο του Παρατηρητηρίου. Αυτή η υποστήριξη γίνεται παρά τα προφανή μαύρα σημεία αυτού του κειμένου, όπως η μη αναφορά στη μειονότητα σαν τουρκική και η αντίστοιχη μη υπεράσπιση των δικαιωμάτων της σαν τέτοιας, καθώς και η έμμεσα θετική

αναφορά στον ελεεινό Πάγκαλο. Παρ' ολ' αυτά το κείμενο, στις δοσμένες συνθήκες του εθνοφασισμού, είναι θετικό και η μη υπογραφή του δεν θα γινόταν κατανοητή από την τουρκική μειονότητα. Ωστόσο αν το Παρατηρητήριο συνεχίσει σε τούτη την κατεύθυνση ψηφισμάτων, θα αποκαλυφθεί ότι το κάνει συνειδητά για λογαριασμό του ΣΥΝ που θέλει να πνίξει τον εθνικό χαρακτήρα της μειονότητας και να την αφομοιώσει μέσα στον ελληνικό εθνικισμό, στον ισλαμισμό κ.λπ. Τότε θα βρεθεί αντιμέτωπο και με την ΟΑΚΚΕ και με τους πιο συνεπείς μαχητές της δημοκρατίας μέσα στην τουρκική μειονότητα.

Το κείμενο του Παρατηρητηρίου που υπέγραψαν μια σειρά οργανώσεων ανθρωπίνων δικαιωμάτων έχει ως εξής:

ΕΚΚΛΗΣΗ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ

Οι οργανώσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων που προσυπογράφουν το κείμενο αυτό, με την ευκαιρία της σημερινής Παγκόσμιας Ημέρας για τα Ανθρώπινα δικαιώματα, απευθύνουν έκκληση στην ελληνική κυβέρνηση:

1. Να καταργήσει το Άρθρο 19 του Κώδικα Ελληνικής Ιθαγένειας που παραβιάζει κατάφωρα τη συνταγματική αρχή της ισονομίας μεταξύ των πολιτών παρέχοντας στη διοίκηση τη διακριτική ευχέρεια να αφαιρεί την ιθαγένεια μόνο "αλλογενών" Ελλήνων πολιτών λόγω εγκατάστασης στο εξωτερικό χωρίς πρόθεση επανόδου, άρθρου που πρόσφατα χαρακτηρίστηκε από τον Υπουργό Εξωτερικών Θόδωρο Πάγκαλο "διάταξη που παραβιάζει τα ανθρώπινα δικαιώματα".

2. Να χορηγήσει στους ανιθαγενείς (πρώην Έλληνες πολίτες που μετά από κακή εφαρμογή του Άρθρου 19 έχασαν την ελληνική υπηκοότητα παρ' ότι ζουν μόνιμα στην Ελλάδα) όλα τα δικαιώματα που απορρέουν από τη Σύμβαση του ΟΗΕ του 1954 για "το Καθεστώς των Ανηγαγενών" (που έχει κυρωθεί στην Ελλάδα με το Νόμο 139 της 25-8-1975 και παραμένει μέχρι σήμερα ανενεργή στη χώρα μας), αρχίζοντας από τη χορήγηση ταξιδιωτικών εγγράφων (σύμφωνα με το άρθρο 28), ώστε να μπορέσουν επιτέλους τα άτομα αυτά να πηγαίνουν σχολείο, να ασφαλίζονται, να έχουν περιθάλψη, να συνταξιοδοτούνται, να έχουν άδεια εργασίας, κτλ. αντί να είναι "άνθρωποι-φαντάσματα".

3. Να καταργήσει όλες τις διοικητικές εγκυκλίους και διατάξεις για την επιτηρούμενη ζώνη της Θράκης, η οποία, αντίθετα με τις διακηρύξεις της κυβέρνησης, παραμένει σε ισχύ με μόνη εξαίρεση την κατάργηση του ελέγχου εισόδου και εξόδου από αυτή μόνο για τους Έλληνες πολίτες, όπως βεβαιώνουν ευθαρσώς οι τοπικές αστυνομικές αρχές.

ΓΙΑ ΤΗ ΝΙΚΗ ΤΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΣΕ ΜΙΑ ΧΩΡΑ

συνέχεια από τη σελ. 7

νης προλεταριακής επανάστασης στην Ευρώπη. Ουσιαστικά δηλαδή πρόκειται για το "κοκάλωμα" που έλεγε ο Λένιν. Γιατί το που θα ξεσπάσει η επανάσταση δεν είναι ένα ζήτημα προσωπικών εκτιμήσεων. Αλλά ένα ζήτημα αντικειμενικής κατάστασης που απορρέει από την όξυνση των αντιθέσεων του ιμπεριαλισμού και το αδυνάτισμα της κυριαρχίας του στον "αδύνατο κρίκο".

Η ίδια η ιστορική εμπειρία έδειξε ότι το επαναστατικό κέντρο μετατοπίζεται από τη Δύση στην Ανατολή, όπως έλεγε ο Μάο Τσε Τουργκ. Στο τέλος του 18ου αιώνα βρισκόταν στη Γαλλία. Εκείνη την εποχή, η Γαλλία ήταν το κέντρο της παγκόσμιας πολιτικής ζωής. Στα μισά του 19ου, το επαναστατικό κέντρο μετατοπιζόταν προς τη Γερμανία. Το προλεταριάτο έμπαινε στην πολιτική σκηνή και γεννιόταν ο Μαρξισμός. Στην εποχή του ιμπεριαλισμού και στην αρχή του 20ου αιώνα, το κέντρο της επανάστασης μετατοπιζόταν προς τη Ρωσία και σαν ανάπτυξη του Μαρξισμού γεννιόταν ο Λενινισμός. Στα μισά του 20ου αιώνα το κέντρο της επανάστασης μετατοπίστηκε στην Κίνα και σαν ανάπτυξη του Μαρξισμού -Λενινισμού γεννιόταν ο Μασοϊσμός με την θεωρία της συνέχισης της πάλης των τάξεων στις συνθήκες της διχτατορίας του προλεταριάτου.

Με βάση τον τροτσκισμό καμιά από τις επαναστάσεις στην Ανατολή και καμιά ανάπτυξη του Μαρξισμού δεν μπορούσε να υπάρξει στο βαθμό που καθυστέρησε και ακόμα καθυστερεί η επανάσταση στην Ευρώπη.

Στην πραγματικότητα η μετατόπιση του επαναστατικού κέντρου στην Ανατολή, έδειξε τις αλλαγές που έφερε στην ταχτική και στη στρατηγική της παγκόσμιας επανάστασης η εποχή του ιμπεριαλισμού.

Σε αυτή την εποχή πλάτυνε σημαντικά το επαναστατικό μέτωπο, και δυνάμωσαν στο έπακρο οι εφεδρείες της παγκόσμιας προλεταριακής επανάστασης.

Οι αντιθέσεις ανάμεσα στις ιμπεριαλιστικές χώρες πήραν μια οξυτάτη μορφή, αγκάλιασαν όλο τον πλανήτη, και αποτελούν μια τεράστια εφεδρεία για την παγκόσμια προλεταριακή επανάσταση.

Η βία και η επίθεση των ιμπεριαλιστικών χωρών, έφτιαξαν ένα τεράστιο στρατόπεδο λαών και αναπτυσσόμενων χωρών στον Τρίτο Κόσμο, που η πάλη του αποτελεί ένα τεράστιο τμήμα της παγκόσμιας προλεταριακής επανάστασης.

Ο ιμπεριαλισμός όξυνε στο έπακρο τις ταξικές αντιθέσεις και ιδιαίτερα την αντίθεση της α-

στικής τάξης με το προλεταριάτο στο εσωτερικό των αναπτυσσόμενων καπιταλιστικών χωρών.

Οι πρωτοφανέστες αυτές αντιθέσεις και η οξύτητα που παίρνουν σε όλο τον πλανήτη, δίνουν τη δυνατότητα στο προλεταριάτο μέσα από τα πιο πλατιά μέτωπα, εσωτερικά και διεθνή να πάρει την εξουσία και να οικοδομήσει τον σοσιαλισμό. Σε αυτές τις χώρες, η σοσιαλιστική οικοδόμηση δεν είναι τίποτα άλλο από ένα τμήμα της παγκόσμιας προλεταριακής επανάστασης, που βαδίζει μαζί με την αντιιμπεριαλιστική πάλη των λαών και των χωρών, μαζί με την πάλη του προλεταριάτου που δεν βρίσκεται στην εξουσία στις ιμπεριαλιστικές χώρες και που αξιοποιεί με τον πιο ευρύ τρόπο τις αντιθέσεις ανάμεσα στις ιμπεριαλιστικές δυνάμεις.

Αυτό είναι ένα πανίσχυρο επαναστατικό μέτωπο και δίνει τη δυνατότητα στο προλεταριάτο να οικοδομήσει τον σοσιαλισμό σε μία χώρα, να νικήσει δηλαδή την "δικιά" του αστική τάξη.

Το χάσιμο της εξουσίας από το προλεταριάτο, τόσο στη Ρωσία όσο και στην Κίνα δεν είχε να κάνει με τον αρνητικό διεθνή ταξικό συσχετισμό από την εξωτερική του πλευρά, αλλά κυρίως είχε να κάνει με την εσωτερική ταξική πάλη. Η θεωρία του τροτσκισμού, πως η επανάσταση στη Ρωσία χάθηκε βασικά γιατί δεν έγινε η επανάσταση στην Ευρώπη, είναι μια μεταφυσική θεώρηση της ιστορίας και στερεί τη δυνατότητα στο προλεταριάτο να αντλήσει πείρα και θεωρία από τη συγκεκριμένη του ήττα. Γιατί το προλεταριάτο και στις δύο χώρες που έχτισαν τον σοσιαλισμό για μερικές δεκαετίες, έχασε την εξουσία από τις "δικές" του αστικές τάξεις. Στις αιτίες αυτής της ήττας και στην πείρα που καταχτιέται από αυτές θα αναφερθούμε σε άλλο άρθρο.

Όταν λοιπόν ο τροτσκισμός δεν "βλέπει" όλο αυτό τον πλούτο των αντιθέσεων, των πλατιών μετώπων και των εφεδρειών του προλεταριάτου στην εποχή του ιμπεριαλισμού και παπαγαλίζει τα περί διεθνούς επανάστασης, δεν κάνει τίποτα άλλο από το να γίνεται ένας θλιβερός απολογητής του Κάουτσκι και του Μπουχάριν, μια υπερ-δεξιά γραμμή.

Στην πραγματικότητα ο τροτσκισμός δεν είναι τίποτα άλλο από τη γραμμή του ιμπεριαλισμού μέσα στο εργατικό κίνημα.

Στο επόμενο φύλλο θα ασχοληθούμε με τα συγκεκριμένα ζητήματα της "κριτικής" του τροτσκισμού στη σοσιαλιστική οικοδόμηση στη Ρωσία

Η ΔΙΚΗ ΠΑΡΩΔΙΑ ΤΟΥ «ΑΔΕΣΜΕΥΤΟΥ»

Πάλι αθώωση εκτός ουσίας

Εκδικάστηκε στις 8 του Δεκέμβρη η μήνυση της ΟΑΚΚΕ κατά της εφημερίδας *Αδέσμευτος Τύπος*. Το δικαστήριο αθώωσε τους κατηγορούμενους. Η δίκη ήταν μια παρωδία και το αποτέλεσμα προαποφασισμένο.

Από τη μεριά της ΟΑΚΚΕ ήταν ο μηνυτής σύντροφος Η. Ζαφειρόπουλος, οι μάρτυρες Στρατής Μπουρνάζος και Δ. Λιθοξόου και παραστάθηκε για την πολιτική αγωγή ο δικηγόρος Κ. Παπαδάκης. Από τη μεριά του *Αδέσμευτου Τύπου* ήταν εκεί, από τους κατηγορούμενους μόνο ο Μασσαβέτας (έλειπε ο Ρίζος), μάρτυρες οι βουλευτές της ΝΔ Μιχαλολιάκος, Καρατζαφέρης, Χαϊτίδης και παραστάθηκε για την υπεράσπιση η δικηγόρος Τζαβέλλα.

Το δικαστήριο έδειξε από την αρχή την πρόθεσή του να τελειώσει γρήγορα τη δίκη δίχως να μπει στην ουσία της υπόθεσης. Ο Πρόεδρος μάλιστα, που ακολουθούσε με συνέπεια αυτή τη γραμμή της “μη δίκης”, δήλωσε από την αρχή ότι το δικαστήριο είχε κι άλλες υποθέσεις για να ασχοληθεί εκείνη τη μέρα και δεν μπορούσε να διαθέσει πολύ χρόνο σε αυτή! Θυμίζουμε πόσο χρόνο διέθεσε ένα άλλο δικαστήριο, στην τελευταία αναβολή της δίκης της ΟΑΚΚΕ για το μακεδονικό στο Εφετείο, σε μια ασήμαντη δίκη με αριθμό πινακίου 4 ώστε λόγω χρόνου να αναβληθεί η δίκη της ΟΑΚΚΕ που είχε αριθμό πινακίου 5!

Στην πραγματικότητα εφαρμόστηκε και εδώ η γενική ταχτική των τελευταίων χρόνων να μη μπαίνουν τα δικαστήρια στην ουσία των υποθέσεων, δηλαδή στο πολιτικό περιεχόμενο εκείνων των δικών που έχουν να κάνουν άμεσα ή έμμεσα με το μακεδονικό. Έτσι στην περίπτωση του *Ελεύθερου Τύπου* το δικαστήριο πιάστηκε από την τυπική ακρότητα της μήνυσης που πρόβαλλαν οι κατηγορούμενοι και τους αθώωσε δίχως καν να αγγίξει την υπόθεση. Εδώ όμως οι κατηγορούμενοι δήλωσαν ότι δεν θέλουν να κατηγορηθούν για φυγοδικία όπως έγινε με τον *Ελεύθερο Τύπο* και μάλιστα κατέθεσαν στο δικαστήριο στην αρχή της διαδικασίας το άρθρο της *Νέας Ανατολής* (φύλλο 292) που κατηγορούσε τον *Ελεύθερο Τύπο* για θρασυδειληφολογία.

Αυτή η στάση τους όπως αποδείχτηκε δεν εμπνεόταν από καμία υπερηφάνεια ή αξιοπρέπεια, αλλά ήταν μια απόπειρα εκ του ασφαλούς να υπερκερασθεί ο *Ελεύθερος Τύπος* σε “εθνικιστικό σθένος”. Η σκανδαλώδης ευνοϊκή απόφαση για τον *Ελεύθερο Τύπο* καθώς και η προκλητικά αντι-ΟΑΚΚίτικη συμπεριφορά του δικαστηρίου στην πρώτη δικάσιμη του *Αδέσμευτου Τύπου* (που αναβλήθηκε), έπεισαν φαίνεται τον *Αδ. Τύπο* ότι δεν διέτρεχε πραγματικό κίνδυνο να καταδικαστεί. Από την άλλη, είναι αλήθεια ότι τα συκοφαντικά κείμενα του *Αδ. Τύπου* ήταν πιο προσεχτικά από τα αντίστοιχα του *Ελ. Τύπου* και έδιναν περισσότερο προσχήματα για αθώωση σε ένα δικαστήριο που δεν ήθελε να μπει στην ουσία. Έτσι λοιπόν το δικαστήριο πέρασε στην εκδίκαση της υπόθεσης εξοστρακίζοντας βέβαια και εδώ την ουσία, δηλαδή την πολιτική της διάσταση και τα γεγονότα που σχετίζονται με αυτήν.

Εδώ πρέπει να θυμίσουμε ποιά ήταν τα ουσιαστικά σημεία στα οποία εμείς επικεντρώναμε την κατηγορία μας. Το ένα ήταν η “πληροφορία” που έδινε η εφημερίδα στους αναγνώστες της ότι το ένα σκέλος του κοινού συνδυασμού “ΟΑΚΚΕ - Ουράνιο Τόξο”, δηλα-

δή το Ουρ. Τόξο είχε κατεβεί στις εκλογές του '93 μαζί με τους Σαδίκ και Φαίκογλου.

Το δεύτερο ήταν ο ισχυρισμός ότι οι θέσεις του κοινού συνδυασμού μαρτυρούσαν την ύπαρξη “5ης φάλαγγας των Σκοπίων και της Άγκυρας” στη χώρα μας. Ο σ. Ζαφειρόπουλος ξεκαθάρισε στην τοποθέτησή του στο δικαστήριο ότι η μήνυση έγινε μόνο αφού ο *Αδ. Τύπος* αρνήθηκε να δημοσιεύσει μια απάντηση λίγων γραμμών που έστειλαν η ΟΑΚΚΕ και το Ουρ. Τόξο αμέσως μετά τη δημοσίευση του συκοφαντικού άρθρου. Σε αυτό το σημείωμα διαψευδóταν το χοντρό ψέμμα περί συνεργασίας με Σαδίκ και Φαίκογλου, από την ώρα που το Ουρ. Τόξο δεν είχε καν ιδρυθεί το 1993. Ταυτόχρονα επισημαινόταν ότι για πρώτη φορά για τα εθνομειονοτικά ζητήματα έμπαινε η θέση περί σεβασμού συνόρων όπως και η διακήρυξη περί μη ανάμειξης των ξένων κρατών σε αυτά πράγμα που διέψευδε στο πολιτικό επίπεδο τα περί “5ης φάλαγγας”. Αυτό το σημείο της διακήρυξης εσκεμμένα το είχε παραλείψει ο *Αδέσμευτος* από το άρθρο του. Ο μηνυτής λοιπόν τόνισε ότι αφού ο *Αδέσμευτος* αρνήθηκε να δημοσιεύσει την απάντηση και έτσι να αποκαταστήσει τουλάχιστον την αλήθεια των γεγονότων, απόδειξε ότι στόχος του ήταν η συκοφάντηση.

Απέναντι σε αυτή την στέρεη και αδιαφιλονίκητη τεκμηρίωση της αδικίας, της συκοφαντίας και της καταπάτησης κάθε στοιχειώδους δημοκρατικού δικαιώματος στα ζητήματα του τύπου, που συνιστούσε η συμπεριφορά των κατηγορούμενων, ο εισαγγελέας παρατηρούσε διαρκώς ότι το ζήτημα Σαδίκ - Φαίκογλου αφορούσε μόνο το Ουρ. Τόξο και όχι την ΟΑΚΚΕ, και ο Πρόεδρος έλεγε ότι τα περί “5ης φάλαγγας” ήταν απλά έκφραση πολιτικής άποψης. Έτσι έσβησαν με μια μονοκοντυλιά όλο το κατηγορητήριο, και αρνήθηκαν να εξετάσουν την ουσία των ψευμάτων και της λάσπης που εκτοξεύτηκαν εναντίά μας πάνω στις εκλογές. Δεν πήραν λοιπόν καθόλου υπόψη τους τις διαμαρτυρίες των μαρτύρων μας και του

συνηγόρου μας ενάντια σ' αυτούς τους ισχυρισμούς στη διάρκεια της σύντομης δίκης - παρωδίας. Ότι δηλαδή μια συκοφαντία ενάντια στο Ουρ. Τόξο αφορούσε προφανώς όλο το Συνδυασμό, οπότε και την ΟΑΚΚΕ και ότι αυτή η συκοφαντία για “5η φάλαγγα” δεν ήταν απλά μια άποψη αφού έδωσε στους ναζιστές πραχτική πολιτική κάλυψη για να επιτεθούν με βία και να καταστρέψουν τρεις φορές το εκλογικό περίπτερο του συνδυασμού μας στην προεκλογική περίοδο.

Η υπεράσπιση ωστόσο του *Αδέσμευτου* προσπαθούσε σε όλη τη διάρκεια της διαδικασίας να δώσει στο δικαστήριο το ηθικό και πολιτικό έρεισμα για να κρατήσει απέναντί μας αυτή την απαράδεκτη δήθεν απολίτικη στάση. Προσπαθούσε λοιπόν να εμφανίσει “αντεθνικές” τις θέσεις της κοινής διακήρυξης και της ΟΑΚΚΕ με το συνηθισμένο εύκολο βρώμικο τρόπο των φασιστών. Το δικαστήριο επέτρεπε αυτή τη δημαγωγία για λίγο, όσο δηλαδή χρειαζόταν για να φτιαχτεί η κατάλληλη ατμόσφαιρα για την αθώωση, αλλά όχι για τόσο πολύ ώστε η υπόθεση να πάρει πραγματικά πολιτικό χαρακτήρα, οπότε θα υποχρεωνόταν να δώσει στην ΟΑΚΚΕ τη δυνατότητα να αναπτύξει τις θέσεις της και να δώσει την αληθινή διάσταση των γεγονότων. Είναι για παράδειγμα χαρακτηριστικό όλης αυτής της κατάστασης ο τρόπος με τον οποίο αντιμετωπίστηκε το ζήτημα των Σαδίκ - Φαίκογλου. Το δικαστήριο επέμενε όπως είπαμε, στο ότι το ζήτημα αυτό δεν αφορούσε την ΟΑΚΚΕ. Η υπεράσπιση όμως του *Αδέσμευτου* που ήθελε να δώσει πολιτικές πλάτες στο δικαστήριο, ισχυριζόταν ότι το ψέμμα για τους Σαδίκ - Φαίκογλου δεν αποτελούσε συκοφαντία αφού η συνεργασία με τους Σαδίκ - Φαίκογλου δεν ήταν κάτι κακό σύμφωνα με τους μηνυτές. Όμως αυτό θα αποδεικνυόταν μόνο αν δινόταν στην πλευρά μας η δυνατότητα να αναπτύξει τις πολιτικές της θέσεις για το ζήτημα της καταπίεσης των εθνικών μειονοτήτων, για την αρχή της μη επέμβασης των άλλων κρατών στα μειονοτικά, για την ταχτική του ελληνικού κράτους να στέλνει τις καταπιεσμένες μειονότητες στα χέρια ακριβώς αυτών των ξένων κρατών για να τις δυσφημίσει, και τέλος για το γεγονός ότι οι Σαδίκ - Φαίκογλου εκφράζουν ακριβώς αυτή τη λαθμενική στάση του εθνικισμού των μειονοτήτων. Με λίγα λόγια για να αποδειχτεί ότι μια συκοφαντία είναι συκοφαντία πρέπει να μπει κανείς στο πολιτικό έδαφος. Αυτό τόνισε και ο Στρατής Μπουρνάζος όταν αντέταξε στους σοβινιστές ότι η αναφορά για συνεργασία με τους Σαδίκ - Φαίκογλου είναι αρνητική όταν γίνεται από ένα έντυπο που τους έχει δαιμονοποιήσει στη συνείδηση των αναγνώστών του.

Πραγματικά ήταν εξοργιστικό να βλέπει κανείς το δικαστήριο να αφήνει τους σοβινιστές να συνε-

χίζουν να πετάνε τη λάσπη τους και ταυτόχρονα να εμποδίζει τη δίκη να μπει σ' αλήθεια στην ουσία. Αυτή τη στάση την κράτησε μέχρι του σημείου να ποδοπατήσει και τους ίδιους τους φασίστες μάρτυρες βουλευτές και τον Μασσαβέτα και την υπεράσπιση όταν αυτοί, με κομικό τρόπο, επιχείρησαν να βγάλουν κάποια ψευδοπατριωτικά λογίδια. Δηλαδή το δικαστήριο τους διέκοπτε σχεδόν αμέσως και, αφού τους άφηνε να επιβεβαιώσουν έστω και με δειλούς υπαινιγμούς τις βρώμικες κατηγορίες του *Αδέσμευτου*, σύντομα τους κάθιζε κάτω δίχως αυτοί καθόλου να διαμαρτυρηθούν.

Ο Κώστας Παπαδάκης στην αγόρευση του επικαλέστηκε το γεγονός, ότι οι μάρτυρες του *Αδέσμευτου* επαναλάμβαναν έστω και καλυμμένα τις συκοφαντίες τους μπροστά στο δικαστήριο για να αποδείξει ότι ακριβώς η συκοφάντηση ήταν ο στόχος του επίδικου δημοσιεύματος που δεν έπρεπε να μείνει ατιμώρητο. Τόνισε στους δικαστές το γεγονός ότι κανένας μάρτυρας δεν μπόρεσε, αν και επίμονα προσκλήθηκε, να παρουσιάσει οποιοδήποτε στοιχείο που θα μπορούσε να θεμελιώσει τον ισχυρισμό της εφημερίδας για “5η φάλαγγα”.

Αλλά, όπως είπαμε, όλη αυτή η σύντομη διαδικασία δεν είχε σαν στόχο παρά να τηρήσει τα στοιχειώδη προσχήματα μιας δίκης. Η απόφαση ήταν προειλημμένη.

Οι συκοφάντες αθώωθηκαν. Όχι όμως γιατί οι συκοφαντίες τους αποδείχθηκαν αληθινές, αλλά επειδή το δικαστήριο αρνήθηκε να τις εξετάσει ή αρνήθηκε να τις συσχετίσει με τους μηνυτές. Αθώωθηκαν δηλαδή νομικά χάρη σε υπεκφυγές των ίδιων και των δικαστηρίων. Όμως ηθικά και πολιτικά είναι έκθετοι.

Με αυτή τη δίκη έκλεισε ένας κύκλος πολιτικής και νομικής διαμαρτυρίας της ΟΑΚΚΕ για την επίθεση που δέχτηκε τόσο η ίδια όσο και ο σύμμαχός της, το Ουρ. Τόξο, από τις σοβινιστικές φυλλάδες *Ελεύθερος Τύπος* και *Αδέσμευτος Τύπος* στη διάρκεια των εκλογών του 1996.

Η ΟΑΚΚΕ υπεράσπισε με αυτή της την πράξη εκτός από το διεθνιστικό, και τον πατριωτικό της χαρακτήρα, απόδειξε την πολιτική κενότητα και την αχρειότητα των συκοφαντών της, και το κυριότερο, καθώς αυτός ήταν ο στόχος της, δήλωσε ότι από δω και πέρα θα πρέπει οι σοβινιστές διώκτες της να σκέφτονται πιο πολύ πριν της επιτεθούν.

**Να συγκροτήσουμε
μέτωπο στους
καθηγητές για ένα
δημοκρατικό
σχολείο της
ανάπτυξης**

Με τη δημοσίευση του περιβόητου νομοσχεδίου για την τεχνική εκπαίδευση ο νέος νόμος Αρσένη οριστικοποίησε τον αρνητικό του χαρακτήρα, πράγμα που είχαμε επισημάνει σε προηγούμενα φύλλα της εφημερίδας μας.

Ακόμα και η κατάργηση της επετηρίδας και η αξιολόγηση των καθηγητών που ήταν αρχικά τα μόνα θετικά σημεία του νόμου απ' ό,τι φαίνεται τείνουν να καταντήσουν και αυτά ό,τι χειρότερο. Αυτό συμβαίνει γιατί ο Αρσένης πιεζόμενος από τον πόλεμο που του κάνει η πτέρυγα Λαλιώτη-Σκανδαλιδη στο ΠΑΣΟΚ μέσω του προέδρου της ΟΛΜΕ Τσουλία, ο ΣΥΝ, το ψευδοΚΚΕ και τα τσιράκια του (Διαρρήκτες, ΝΑΡ) φαίνεται να υποχωρεί και να ετοιμάζεται να βάλει στο σώμα μόνιμων αξιολογητών ένα διακομματικό όργανο που θα ετοιμάσει τον πολιτικό φασισμό στον κλάδο των καθηγητών.

Έτσι τα ΜΜΕ και ο Τύπος στα οποία κυριαρχεί η πολιτική των παραπάνω κομματικών τάσεων έπαιξαν πάλι τα ρόλο τους δημιουργώντας εντυπώσεις με το θέατρο των απεργών πείνας (80 ημέρες! Ένας απεργός πείνας ογδόντα ημερών έχει μείνει ένα λείψανο αν δεν έχει πεθάνει).

Έναν παρόμοιο ρόλο έπαιξε η παρωδία των λίγων πρόσφατων καταλήψεων σχολείων και το κλείσιμο της εθνικής (Ν.Φιλαδέλφεια) από καταληψίες μαθητές για διαμαρτυρία (:) στο νόμο Αρσένη.

Το κλίμα συμπληρώθηκε με την επίθεση που δέχτηκε ο Ανθόπουλος στη Θεσσαλονίκη πάλι από ολιγάριθμους τραμπούκους στο ζήτημα της κατάργησης της επετηρίδας.

ΕΚΑΤΟΝΤΑΔΕΣ ΔΙΣ ΔΩΡΟ ΣΤΟΝ ΚΟΚΚΑΛΗ

Το μεγαλύτερο οικονομικό σκάνδαλο όλων των εποχών

Το Δ.Σ του ΟΤΕ αποφάσισε να δώσει, με απευθείας ανάθεση, το μεγάλο πακέτο προμηθειών 3 εκατομμυρίων νέων παροχών και άλλου ψηφιακού υλικού στις εταιρείες ΙΝΤΡΑΚΟΜ του Κόκκαλη και στη Ζίμενς, ύψους 300 δις.

Ταυτόχρονα, ο προϊστάμενος της Εισαγγελίας Εφετών Καράμπελας πρότεινε προς το Συμβούλιο Εφετών την απαλλαγή του Κόκκαλη, ως εκπροσώπου της ΙΝΤΡΑΚΟΜ, και του Ηλ. Γεωργίου, ως εκπροσώπου της Ζίμενς, από κάθε κατηγορία για την υπόθεση της προμήθειας των 1.100.000 ψηφιακών παροχών του ΟΤΕ για την οποία διεξάγεται δικαστική έρευνα εδώ και τρία χρόνια. Η απαλλακτική πρόταση αφορούσε και τους υπόλοιπους κατηγορούμενους, πολλοί από τους οποίους ήταν στελέχη του ΟΤΕ.

Θα επιμείνουμε στο ιστορικό αυτής της υπόθεσης, γιατί πιστεύουμε ότι πρόκειται για ένα σοβαρό πολιτικό ζήτημα, το ζήτημα της κυριαρχίας του πράκτορα των ρώσικων συμφερόντων, Κόκκαλη.

Έχουμε εξηγήσει αναλυτικά σε προηγούμενα φύλλα της εφημερίδας μας πως ο Κόκκαλης, ένας πράκτορας της Στάζι, εκπρόσωπος των συμφερόντων της ρωσόδουλης φράξιας στη χώρα μας, με την πολιτική στήριξη του Α. Παπανδρέου, κατάφερε να αναλάβει μονοπωλιακά τις προμήθειες στον ΟΤΕ. Με πολιτικό σχέδιο ο Παπανδρέου σμποτάρισε την ελληνική βιομηχανία παραγωγής τηλεπικοινωνιακού υλικού ΕΛΒΗΛ στη γέννηση της υπέρ των συμφερόντων Κόκκαλη. Ήταν η παρέμβαση Παπανδρέου το 1994 που οδήγησε στην ανάθεση της μεγάλης προμήθειας των 1.100.000 ψηφιακών παροχών του ΟΤΕ στον Κόκκαλη, ενώ οι δύο εταιρείες όφειλαν στον ΟΤΕ από παλιότερες προμήθειες 11 δις. Ο Μητσοτάκης είχε προηγουμένως επιμονή αρνηθεί την ίδια ανάθεση στον Κόκκαλη. Αυτός ήταν ένας από τους λόγους, όπως έχει πει πολλές φορές και ο ίδιος που έπεσε η κυβέρνηση του ύστερα από το πραξικόπημα Σαμαρά και ενώ βρισκόταν σε εξέλιξη το σχέδιο της ιδιωτικοποίησης του ΟΤΕ.

Ο Ανδριανόπουλος σαν πολιτικός εκφραστής της ευρωπαϊκόφιλης τάσης της αστικής τάξης είχε καταθέσει το 1994 μνητήρια αναφορά για την υπόθεση αυτής της ανάθεσης, και είχε επικαλεστεί σχετική αναφορά του προέδρου της εσωτερικής αγοράς της Ευρωπαϊκής Κοινότητας στο μόνιμο αντιπρόσωπο της Ελλάδας στην Ε.Ε. Εκεί αναφερόταν δόλια αλλοίωση των όρων των προσφορών του διαγωνισμού έτσι ώστε να εμφανιστούν οι

προσφορές των δύο εταιρειών ως οι συμφερότερες και να αναδειχθούν αυτές μειοδότες. Επειδή τα στοιχεία ήταν συντριπτικά, η υπόθεση προχώρησε από τη φάση της προανάκρισης στη φάση της ανακριτικής διαδικασίας. Σε αυτή την απόφαση οδήγησε και ο σάλος που είχε ξεσπάσει από έρευνα των γερμανικών αρχών για εμπλοκή της ΙΝΤΡΑΚΟΜ στην υπόθεση της μεταφοράς τεχνολογίας από δυτικές χώρες σε χώρες του ανατολικού μπλοκ την εποχή του «ψυχρού πολέμου». Σε αυτές τις έρευνες ο Κόκκαλης εμφανιζόταν καθαρά ως πράκτορας της Στάζι. Μεσολάβησε δικαστικό πραξικόπημα του προϊστάμενου Εφετών Τζανακάκη, υπηρέτη των σοσιαλφασιστικών συμφερόντων, ο οποίος αφαίρεσε την υπόθεση από τον εισαγγελέα Ζορμπά, τρεις μέρες πριν από τη συνταξιοδότησή του για να τη δώσει στον Καράμπελα. Φαίνεται ότι ο Τζανακάκης ήξερε τότε τι έκανε.

Σήμερα, τρία χρόνια μετά, έρχεται λοιπόν ο κατάλληλος εισαγγελέας Καράμπελας που τότε είχε αποφασίσει ότι τα στοιχεία που υπήρχαν επέβαλαν την άσκηση ποινικής δίωξης και την έναρξη της ανακριτικής διαδικασίας, να εκδώσει μία απόφαση η οποία αποτελεί ουσιαστικά πολιτική διακήρυξη υπέρ του Κόκκαλη. Ο Καράμπελας αγνοεί όλα τα στοιχεία που έχει στη διάθεση του και βασίζεται σε ένα πόρισμα 5 πραγματογνωμόνων, οι οποίοι ομόφωνα συμπεράναν ότι η ανάθεση στον Κόκκαλη ήταν επωφελής για τον ΟΤΕ. Και αφού τελειώνει με το νομικό σκέλος, εκθέτει το πολι-

τικό σκεπτικό της πρότασης του: «Πλην αυτών, οι οποίοι αορίστως ομιλούν ή αποστέλλουν επιστολές με στοιχεία άλλων εν αγνοία τους ή με στοιχεία ανύπαρκτων προσώπων και καταγγέλλουν σκάνδαλο χωρίς συγκεκριμένα στοιχεία απλώς και μόνο γιατί δεν τους είναι αρεστή η δοθείσα λύση ή για άγνωστους λόγους, δεν υπάρχει κανένας άλλος σοβαρός αντίλογος στα παραπάνω, ώστε να μπορεί να ειπωθεί με συναίσθηση ευθύνης ότι χρειάζεται και ο ακροαματικός έλεγχος της υποθέσεως αυτής.

Βεβαίως, διαφορετικές εκτιμήσεις υπάρχουν και ασφαλώς είναι καλόπιστες, όπως αυτές μερικών μαρτύρων, ιδίως πολιτικών, οι οποίοι δεν έχουν πλήρη και καλή πληροφόρηση» (Ελ. Τύπος 11/12).

Αυτή είναι μια δικαστική απόφαση για ένα καθαρό πολιτικό ζήτημα με μία καθαρά πολιτική τεκμηρίωση. Όχι μόνο δεν είναι ένοχος ο Κόκκαλης γιατί ενέργησε δόλια εναντίον του ελληνικού δημοσίου, αλλά είναι δόλιοι οι κατηγοροί του και κινούνται από «άγνωστους λόγους», με λίγα λόγια κινούνται από αντίθετα πολιτικά συμφέροντα που θέλουν να ζημιώσουν το ελληνικό δημόσιο, αφού «δεν τους είναι αρεστή η δοθείσα (σ.σ. επωφελής) λύση».

Και για να μην παρεξηγηθεί, για να καλυφθεί πολιτικά, ο Καράμπελας εξηγεί ότι δεν αναφέρεται σε πολιτικές προσωπικότητες όπως ο Ανδριανόπουλος ή ο Μητσοτάκης. Αυτοί, λέει, «δεν έχουν πλήρη και καλή πληροφόρηση»!!!

Έτσι, λοιπόν, ο Καράμπελας προτείνει στη φιλοευρωπαϊούς που ξεκίνησαν και σήκωσαν το βάρος της κατηγορίας ενάντια στον Κόκκαλη να πληροφορηθούν από το πόρισμα των 57 σελίδων της πρότασης τους, και να καταλάβουν γιατί έκαναν λάθος. Αλλά αν γνωρίζουν όσα γνωρίζει ο καλά πληροφορημένος Καράμπελας και επιμένουν τότε είναι «άγνωστοι οι λόγοι» που τους κινούν, τότε μιλάμε για σκοτεινά συμφέροντα. Έτσι άλλαξαν τα στρατόπεδα, και οι βδέλλες

συνέχεια στη σελ. 12

...καθηγητές

συνέχεια από τη σελ. 9

Αυτός ο τεχνητός θόρυβος συνδυασμένος με εσωκομματικές πολιτικές επιθέσεις στον -κατά τ' άλλα άθλιο εθνικιστή- Αρσένη είναι αρκετός, φαίνεται, για να τον κάμψει και ν' αρχίσει τις παραχωρήσεις στους πολιτικούς του αντιπάλους, όσον αφορά τη συμμετοχή τους στην αξιολόγηση των καθηγητών.

Απ' την άλλη η ΟΛΜΕ καλεί σε σμποτάζ των πρώτων εξετάσεων που θα γίνουν για καθηγητές που πρόκειται να διοριστούν χωρίς επετηρίδα.

Μέσα σ' αυτή την κατάσταση ήλθε και το νομοσχέδιο για την τεχνική εκπαίδευση την οποία προορίζει για «ανθρώπους β' κατηγορίας» μιας και δεν την ενσωματώνει στον ενιαίο τύπο Λυκείου.

Αν λάβουμε υπόψη και το περιεχόμενο εκπαίδευσης που θα έχει ο γενικός αυτός τύπος Λυκείου (χτύπημα θετικών μαθημάτων, ελληνοκεντρισμός, σοβινισμός, στείρος θεωρητικισμός) καταλαβαίνουμε το μέγεθος της καταστροφής.

Όλ' αυτά σε τίποτε δεν έχουν να κάνουν με τα ευρωπαϊκά μοντέλα που ευαγγελίζονταν οι «εκσυγχρονιστές-ευρωπαϊστές» της κυβέρνησης Σημίτη, αλλά έχουν να κάνουν με το παραγωγικό σμποτάζ και με την αντιβιομηχανική εκστρατεία στην οποία επιδίδονται λαλιωτικοί του ΠΑΣΟΚ, το ψευτοΚΚΕ και ο ΣΥΝ.

Οι καθηγητές της ΟΑΚΚΕ έδωσαν την πάλη στα παραπάνω σημεία που αναφέραμε μέσα στους συλλόγους τους ή στις γ. συνελεύσεις. Διαπίστωσαν ότι η ΟΛΜΕ μετά τον περσινό εμπαιγμό του κλάδου των καθηγητών και το σύρσιμο του σε καταστροφή δεν έχει πια ούτε τη στοιχειώδη εμπιστοσύνη τους. Αντίθετα μάλιστα έχει γίνει από αντιπαθητική έως εχθρική. Έτσι οι καθηγητές αντέδρασαν με αποχή από συνελεύσεις και εκλογές.

Στις συνελεύσεις-όσοι λίγοι παραβρέθηκαν- μεταξύ άλλων διατύπωσαν την απορία τους για την εμμονή της ΟΛΜΕ στην επετηρίδα και στην αξιολόγηση και όχι στο χαρακτήρα και το περιεχόμενο του νέου νόμου ιδιαίτερα στο χτύπημα της τεχνικής εκπαίδευσης.

Επίσης τους φάνηκε αστείο, αν όχι παράλογο το αίτημα για 25% αύξηση στο μισθό του καθηγητή.

Παρακάτω αναφέρονται ενδεικτικά τα αποτελέσματα των εκλογών στη Ζ'ΕΛΜΕ Αθήνας όπου η ΟΑΚΚΕ αντιπροσωπεύτηκε στις εκλογές για Δ.Σ στην τοπική ΕΛΜΕ με το ψηφοδέλτιο «ΓΙΑ ΜΙΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΕΛΜΕ».

Σε σύνολο περίπου 1200 καθηγητών της ΕΛΜΕ (εγγεγραμμένων και μη) ψήφισαν 361 έναντι 402 που ψήφισαν το Μάη για ΟΛΜΕ. Μεγάλωσε δηλαδή η αποχή.

Έλαβαν:

ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΚΙΝΗΣΗ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ (ΣΥΝ)

121

ΔΑΚΕ (Ν.Δ)

75

ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ ΚΑΘΗΓΗΤΩΝ (Συσπειρώσεις: ΝΑΡ-Τροτσκιστές- Μ-ΔΚΚΕ)

63

ΠΑΣΚ (ΠΑΣΟΚ)

53

ΔΕΕ (ΚΚΕ)

28

ΓΙΑ ΜΙΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΕΛΜΕ (ΟΑΚΚΕ)

9

ΛΕΥΚΑ

10

ΑΚΥΡΑ

2

Η ΟΑΚΚΕ εκτιμά ότι οι καθηγητές πρέπει στην καινούργια συνδικαλιστική χρονιά να συσπειρωθούν σε μια γραμμή, που θα επικεντρώνει την προσοχή της στην δημιουργία ενός ενιαίου τύπου Λυκείου, που θα δίνει έμφαση στα θετικά, τεχνολογικά και ψυχαγωγικά μαθήματα και θα χτυπάει το στείρο, ελληνόπληκτο, αντιτεχνολογικό σχολείο του νόμου Αρσένη. Ζυμώσεις, προβληματισμός σε συλλόγους καθηγητών σχολείων, σε γ. συνελεύσεις, δημιουργία επιτροπών μελέτης, όπου είναι δυνατόν, συζητήσεις και προτάσεις από γονείς και μαθητές είναι μια φόρμουλα δραστηριοποίησης που προτείνεται για να απεγκλωβιστεί ο κλάδος από τα επικίνδυνα πολιτικά παιχνίδια (κινητοποιήσεις για διατήρηση της επετηρίδας και την αξιολόγηση των καθηγητών), που μπορεί να παίξει σε βάρος του η ΟΛΜΕ οδηγώντας τον μακριά απ' ό,τι πραγματικά θα επιθυμούσε. Η ΟΑΚΚΕ θεωρεί ότι μια τέτοια επιθυμία πρέπει να είναι πάνω απ' όλα το να δουλεύει σ' ένα δημοκρατικό σχολείο μ' ένα περιεχόμενο εκπαίδευσης, που θα αγκαλιάζει τις ανάγκες του λαού και του τόπου.

**ΔΙΑΒΑΖΕΤΕ
ΔΙΑΔΙΔΕΤΕ ΤΗ
ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ**

ΕΓΚΛΗΜΑ ΣΕ ΒΑΡΟΣ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ ΤΟ ΡΗΓΜΑ ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

Έγκλημα και σε βάρος της Ελλάδας. Δώρο στη Ρωσία και το Ιραν

Από τη στιγμή που η Ευρώπη και οι ΗΠΑ έχασαν τη ρώσικη προσποίηση του “ψόφιου κοριού”, από τη στιγμή που πίστεψαν ότι ο ψυχρός πόλεμος έληξε και μάλιστα με νίκη της Δύσης, από τη στιγμή αυτή έπαψαν να έχουν και στρατηγική. Κύριος εχθρός έγινε πια ο Τρίτος Κόσμος και οι τοπικοί τραμπούκοι τύπου Σαντάμ Χουσεΐν. Η Ρωσία εξαφανίστηκε από τον ορίζοντά τους. Έτσι, μπορεί να κάνει τη δουλίτσα της χωρίς πολλές-πολλές αντιδράσεις και να διευρύνει τα μέτωπά της σε χώρους που πριν της ήταν εντελώς αδιανόητοι.

Τα ευρωπαϊκά μονοπώλια κοιτάζουν πια μόνο την τσέπη τους και όχι τα στρατηγικά τους συμφέροντα, ούτε βέβαια τα δημοκρατικά συμφέροντα των ευρωπαϊκών λαών. Για παράδειγμα, ο μόνος που υποστήριζε ανοιχτά τη συμμετοχή της Τουρκίας στην Ευρ. Διάσκεψη ήταν ο γάλλος πρόεδρος Σιράκ. Και ήταν κι αυτός επίμονος, όπως ο Σημίτης από την αντίπερα όχθη. Πότε υποχώρησε ο Σιράκ στο Σημίτη; Όταν αυτός, εφαρμόζοντας “δημιουργικά” την παπανδρειϊκή ρώσικη έμπνευση ταχτική, απείλησε να προβάλει συνολικό βέτο στην ένταξη νέων χωρών στην ΕΕ, κάτι που θα είχε σοβαρή επίπτωση στα οικονομικά συμφέροντα των μεγάλων χωρών της ΕΕ. Αν ο Σιράκ ήταν σοβαρός, έπρεπε να δεχτεί την πρόκληση, οπότε θα ματαιωνόταν γενικά η Διάσκεψη, και να αφήσει την Ελλάδα -τον πραγματικό υπαίτιο της φασαρίας- εκτεθειμένη στα μάτια όλων των υποψήφιων χωρών.

Το ότι η πράξη του αποκλεισμού της Τουρκίας από τη Διάσκεψη ήταν και από τυπικής πλευράς μια ατιμία αποδεικνύεται και από το εξής: Μέχρι τότε οι όροι που έθετε η Ελλάδα αφορούσαν την κοινοτική χρηματοδότηση της Τουρκίας στα πλαίσια της συμφωνίας Τελωνειακής Ένωσης. Η Ελλάδα πρακτικά με τα βέτο της απαγόρευε στην Ευρωπαϊκή Ένωση να τηρήσει τη συμφωνία που είχε υπογράψει με την Τουρκία με τη σύμφωνη γνώμη της ελληνικής κυβέρνησης. Αποτέλεσμα: Η Τουρκία να εισάγει τα ευρωπαϊκά προϊόντα με ειδικό (ευνοϊκό) δασμολογικό καθεστώς, αλλά η ίδια να μην μπορεί να χρηματοδοτηθεί για να προσαρμόσει την οικονομία της,

ώστε να αντέξει στην πίεση των ευρωπαϊκών προϊόντων. Έτσι η συμφωνία ακόμη και σήμερα τηρείται μόνο από την πλευρά της Τουρκίας εκτινάσσοντας το εμπορικό της έλλειμμα με την ΕΕ στα ύψη.

Τώρα όμως παρόμοιοι (και χειρότεροι) όροι τίθενται όχι μόνο για την απελευθέρωση της χρηματοδότησης, αλλά και για την απλή συμμετοχή της Τουρκίας στην Ευρωπαϊκή Διάσκεψη, συμμετοχή που σε καμιά περίπτωση δεν προδικάζει και ένταξή της. **Υπάρχει δηλαδή μία κλιμάκωση** από την ελληνική πλευρά και τη συνεχώς υποχωρητική απέναντι στους ελληνικούς τραμπουκισμούς ΕΕ.

Η ΑΠΟΜΟΝΩΣΗ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ ΤΗ ΡΙΧΝΕΙ ΣΤΑ ΝΥΧΙΑ ΤΩΝ ΙΣΛΑΜΙΣΤΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΡΩΣΙΑΣ

Ποια ήταν τα πρακτικά αποτελέσματα, άμεσα μάλιστα, της πολιτικής απομόνωσης της Τουρκίας;

Καταρχήν, ούτε η ίδια η πολιτική της χώρας αυτής άλλαξε προς το καλύτερο απέναντι στους όρους. Ίσα-ίσα, η τουρκική αστική τάξη απάντησε με την απειλή προσάρτησης της κατεχόμενης Κύπρου. Είναι αυτό που λέγαμε παραπάνω, ότι η ελληνική πολιτική θα οδηγήσει σε ορισμένες περιπτώσεις την Τουρκία σε πιο δεξιές θέσεις. Μια δημοκρατική στάση της Τουρκίας θα έβαζε συνεχώς στην ΕΕ το ζήτημα να πάρει θέση στην εγκατάσταση των S-300 στην Κύπρο. Πώς δέχεται δηλαδή να εντάξει η ΕΕ στους κόλπους της μια χώρα που βάζει τους ρώσικους πυραύλους σε ευρωπαϊκό έδαφος;

Η δεύτερη απειλή, η οποία ευτυχώς φαίνεται να αποσύρεται σε δεύτερο πλάνο και να απομακρύνεται, ήταν να προβάλει βέτο η Τουρκία στην ήδη αποφασισμένη ένταξη ορισμένων ανατολικοευρωπαϊκών χωρών στο ΝΑΤΟ. Και, αν η Ρωσία δεν έχει και μεγάλο πρόβλημα με την ένταξη νέων χωρών στην ΕΕ, αφού δε βλέπει έτσι να διακινδυνεύουν ανεπανόρθωτα τα συμφέροντά της, ωστόσο με την ένταξη στο ΝΑΤΟ νέων χωρών έχει μεγάλο πρόβλημα, γιατί εκεί είναι άλλα τα δεδομένα. Ένα τουρκικό βέτο λοιπόν στη διεύθυνση θα ήταν λουκουμάκι για το ρώσικο σοσιαλิมπεριαλισμό.

Ο λύκος στην αναμπουμπούλα χαίρεται, λέει μια σοφή παροιμία. Αυτός που χάρηκε πιο πολύ απ’ όλους στην τουρκική πολιτική σκηνή με την απομόνωση της Τουρκίας ήταν ο κατεξοχήν αντιευρωπαϊστής και ιρανόφιλος Ερμπακάν: «*Η απόφαση της ΕΕ πρέπει να γίνει μάθημα*», είπε, και αναφέρθηκε στην «*τυφλή υπακοή στα όσα επέβαλε μέχρι σήμερα η ΕΕ*» (Ελευθεροτυπία, 15 Δεκέμβρη). Μετά από μία μέρα δηλώνει, σιγοντάροντας και επικροτώντας την απόφαση της ΕΕ, «*τι φυσικότερο από το να μας πουν οι Ευρωπαίοι ότι στην κατάσταση που βρίσκεστε δεν μπορείτε να γίνετε δεκτοί*».

Από κοντά κι ο γνωστός και μη εξαιρετέος Κλίντον, που, υποστηρίζοντας ουσιαστικά τη θέση της ελληνικής κυβέρνησης, είπε πως θα θέσει στο Γιλμάζ το ζήτημα να προσφύγει στη Χάγη (μόνο) για την Ίμια, παραβλέποντας χαρακτηριστικά το σύνολο των ελληνοτουρκικών διαφορών. Το ίδιο δήλωσε με πιο καθαρό τρόπο και ο αμερικάνος υφυπουργός Εξωτερικών Μαρκ Γκρόσμαν (Ελευθεροτυπία, 17 Δεκέμβρη).

Το πιο σημαντικό όμως είναι πως τις ίδιες ακριβώς μέρες είχε προγραμματίσει επίσκεψη στην Άγκυρα ο ρώσος πρωθυπουργός Τσερνομίρντιν, για να υπογράψει με την τουρκική κυβέρνηση συμφωνία ύψους δισεκατομμυρίων δολαρίων για την παροχή ρώσικου φυσικού αερίου. Πριν αναχωρήσει για την Άγκυρα ο Τσερνομίρντιν δήλωσε πως η Τουρκία και η Ρωσία είναι “στρατηγικοί εταίροι”, ενώ ο Γιλμάζ χαρακτήριζε τη συμφωνία “συμβόλαιο του αιώνα”. Αυτό σημαίνει πως, με τη συνοχή της τουρκικής αστικής τάξης, που για άλλη μια φορά δείχνει τον άθλιο χαρακτήρα της με το να προσεταιρίζεται τους μελλοντικούς σφαγείς της, βαθαίνει η ενεργειακή (και όχι μόνο) εξάρτηση της Τουρκίας από τη Ρωσία. Έτσι η Ευρώπη εξαρτιέται ενεργειακά όλο και περισσότερο από τη Ρωσία και την “Γκαζπρόμ”, που με το γύρισμα μιας βάνας θα κάνει τον κόσμο να χορεύει τρελά στους ρώσικους ρυθμούς.

«Υπάρχει μια αστεία ιστορία για δύο Πέρσες φυσιοδίφες που εξέταζαν μιαν αρκούδα. Ο ένας, που δεν είχε δει ποτέ του πριν

τέτοιο ζώο, ρώτησε αν αυτό γεννά μικρά ή αβγά. Ο άλλος, που ήταν καλύτερα πληροφορημένος, απάντησε: “*Το ζώο αυτό είναι ικανό για τα πάντα*”. Ασφαλώς η ρωσική αρκούδα είναι ικανή για τα πάντα, όσο γνωρίζει ότι τα ζώα, με τα οποία έχει να κάνει, δεν είναι ικανά για τίποτε» (Η Ελλάδα, η Τουρκία και το Ανατολικό Ζήτημα, σελ. 147).

Αυτά έγραφε ο Μαρξ σε άρθρο του στην εφημερίδα *New York Daily Tribune* τον Ιούλη του 1853, θέλοντας να καυτηριάσει τη «*γυμνή και ντροπιαστική δουλικότητα των Δυτικών κυβερνήσεων*» απέναντι στη ρώσικη διπλωματία της εποχής. Αν δεν υπήρχε η ημερομηνία, θα έλεγε κανείς πως το κείμενο αυτό έχει γραφτεί ειδικά για σήμερα.

«*Η ρωσική διπλωματία στηριζόταν στη δειλία των Δυτικών πολιτικών*», έγραφε ο Μαρξ στο ίδιο κείμενο. Αυτό χωρίς καμιά επιφύλαξη ισχύει και σήμερα σε ό,τι αφορά την πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης απέναντι στην πρόθεση μεγάλης μερίδας της τουρκικής αστικής τάξης και του μεγαλύτερου μέρους του τουρκικού λαού να προσεγγίσουν πολιτικά την Ευρώπη και να ξεκόψουν, κατά το δυνατόν, από την ανατολίτικη παράδοση και ό,τι αυτή συνεπάγεται (ισλαμοφασισμός ιρανικού τύπου).

Γιατί τι άλλο από παράδοση στα νύχια της ρώσικης υπερδύναμης σημαίνει η ολοένα και μεγαλύτερη απομόνωση της Τουρκίας από τον ευρωπαϊκό κορμό, με κραυγαλέο δείγμα τέτοιας συμπεριφοράς την απόφαση της πρόσφατης συνόδου κορυφής της ΕΕ, στην οποία με ωμό τρόπο και μετά από εκβιαστική απαίτηση της ρωσόφιλης ελληνικής άρχουσας τάξης πετάγεται η Τουρκία στο λάκκο των λεόντων; Και όλα αυτά υπό το πρόσχημα ότι η Τουρκία “δεν εκπληρώνει τους όρους μιας έστω και μακροπρόθεσμης ένταξης”.

Η υποκρισία γίνεται ολοφάνερη αν συγκριθεί η οικονομική κατάσταση στην Τουρκία με αυτή άλλων υποψήφιων για ένταξη χωρών, που έγιναν όμως αποδεκτές να συμμετάσχουν στην Ευρωπαϊκή Διάσκεψη. Για παράδειγμα, η οικονομική κατάσταση της Βουλγαρίας ή της Ρουμανίας είναι απείρως χειρότερη απ’ ό,τι της Τουρκίας.

Άλλωστε, η Τουρκία δεν έχει

ζητήσει να μπει αύριο στην ΕΕ. Αυτό που επίμονα ζητούσαν οι φιλοευρωπαϊκές δυνάμεις στη γειτονική μας χώρα (και είχαν επενδύσει πολιτικά σε μια προσέγγιση με την Ευρώπη, προκειμένου να αμυνθούν στις ανερχόμενες αντιευρωπαϊκές δυνάμεις στη χώρα) ήταν μια ένδειξη καλής θέλησης από τη μεριά της Ευρώπης, ένα πολιτικό μήνυμα ότι τη θέλουν να κινηθεί σε μια ευρωπαϊκή κατεύθυνση. Και μια τέτοια ένδειξη θα αποτελούσε η συμμετοχή της Τουρκίας στη Διάσκεψη. Θα ήταν ένα θετικό μήνυμα και, κυρίως, μια ενίσχυση των φιλειρηνικών και φιλοευρωπαϊκών πολιτικών δυνάμεων και τάσεων της Τουρκίας.

Μα τα ανθρώπινα δικαιώματα καταπιέζονται, λένε υποκριτικά οι Ευρωπαίοι και οι δικοί μας ανόητοι ή σοβινιστές. Απαντάμε: Και τώρα που πετάτε στα σκουπίδια αυτή τη χώρα θα προστατευτούν καλύτερα τα ανθρώπινα δικαιώματα; Πιο πολλές δυνατότητες για τα ανθρώπινα δικαιώματα στην Τουρκία ξανοίγονται με την απομόνωσή της ή την ενσωμάτωσή της στους ευρωπαϊκούς θεσμούς; Νομίζουμε πως η απάντηση είναι ολοφάνερη. Άλλωστε, μήπως η “ευρωπαϊκή” Ελλάδα αποτελεί παράδεισο ανθρώπινων δικαιωμάτων, όταν δεν αναγνωρίζει ούτε καν την ύπαρξη εθνικών μειονοτήτων στο έδαφός της, όταν οι άλλες εκκλησίες πλην της ορθόδοξης βρίσκονται σε καθεστώς ουσιαστικού διωγμού, όταν οι φασίστες της “Χρυσής Αυγής” αλωνίζουν ελεύθερα μαχαίρώνοντας και τρομοκρατώντας, όταν μετανάστες πυροβολούνται εν ψυχρώ και οι δολοφόνοι τους αθωώνονται γιατί “το όπλο εκπυρσοκρότησε τυχαία”, όταν η δημόσια έκφραση διαφορετικής γνώμης στα λεγόμενα εθνικά θέματα αποτελεί κριτήριο “προδοσίας του έθνους”; Έτσι είναι οι δημοκρατικές χώρες;

«*Λύστε*», λένε οι δικοί μας, «*πολιτικά το Κουρδικό*». Αυτά να τα πείτε στο φίλο σας τον Οτζαλάν, κύριοι, που σφάζει αδιακρίτως και θέλει να διαμελίσει την Τουρκία. Αν εσείς αντιμετωπίζατε ένα παρόμοιο πρόβλημα διαμελισμού της Ελλάδας, τότε να σας βλέπαμε τι

συνέχεια στη σελ. 12

ΕΚΑΤΟΝΤΑΔΕΣ ΔΙΣ ΔΩΡΟ ΣΤΟΝ ΚΟΚΚΑΛΗ

Το μεγαλύτερο οικονομικό σκάνδαλο όλων των εποχών

συνέχεια από τη σελ. 10

του ελληνικού δημοσίου έγιναν εθνικοί ευεργέτες, ενώ οι κατήγοροι τους έγιναν ξαφνικά υπηρέτες σκοτεινών συμφερόντων. Αυτή είναι η πολιτική νίκη του Κόκκαλη και των ρωσόδουλων πολιτικών πατρώνων του.

Το χειρότερο όμως είναι ότι ταυτόχρονα με αυτή την απόφαση, το ΔΣ του ΟΤΕ αποφάσισε να δώσει μία ακόμα μεγαλύτερη προμήθεια στον Κόκκαλη συνολικού ύψους 300 δις! Ο οργανισμός δεσμεύεται οικονομικά και τεχνολογικά για τουλάχιστον πέντε χρόνια από τη φασιστική συμμορία Κόκκαλη.

Τώρα, αποδεικνύεται ότι άλλο ένα πραξικόπημα έγινε για να ανοίξει ο δρόμος στον Κόκκαλη. Πρόκειται για τον εξοστρακισμό από την κυβέρνηση του Καστανίδη ο οποίος ήταν ενάντια στη δουλική αυτή πολιτική. Ο Καστανίδης, σύμφωνα με ανακοίνωση του ΟΤΕ στις 23 Σεπτέμβρη ήταν αυτός που καθυστέρησε την ανάθεση των προμηθειών των ΔΕΚΟ με απευθείας ανάθεση βάσει των λεγόμενων προγραμματικών συμφωνιών. Με άλλα λόγια ο Καστανίδης καθυστέρησε την απευθείας ανάθεση του μεγάλου πακέτου των ψηφιακών παροχών στον Κόκκαλη. Το Σεπτέμβριο, λίγο πριν εκπνεύσει ο χρόνος που έχει δώσει η Ευρωπαϊκή Ένωση στην Ελλάδα για απευθείας αναθέσεις, δηλαδή λίγο πριν τη 31η Δεκεμβρίου 1997, ο Καστανίδης εξαναγκάστηκε σε παραίτηση.

Χαρακτηριστικό είναι ότι μέσα στο Δ.Σ. του ΟΤΕ υπήρχαν αντιδράσεις στην απόφαση για απευ-

θείας ανάθεση στον Κόκκαλη από τα μέλη Τζαννίκο και Παπαδοδήμα, οι οποίοι άσκησαν κριτική προς τον πρόεδρο και διευθύνοντα σύμβουλο του οργανισμού, Δ. Παπούλια αλλά και προς τα μέλη της επιτροπής διαπραγματεύσεων, για τον τρόπο που έγινε ο χειρισμός της υπόθεσης του υπόλοιπου των 11 δις. Το ποσό αυτό αποτελεί οφειλή από διαφορά τιμών σε παλαιότερες προμήθειες ψηφιακών. Οι δύο σύμβουλοι πρότειναν να γίνει συμψηφισμός της οφειλής με το νέο τεράστιο πακέτο προμηθειών, αλλά η πρόταση τους δεν έγινε δεκτή.

Άλλωστε απορρίφθηκε και η πρόταση για μία ελάχιστη δέσμευση των δύο εταιρειών να κάνουν επενδύσεις και να αυξήσουν το προσωπικό τους μέσα στα επόμενα πέντε χρόνια, που έκανε ο Χρ. Κυριακόπουλος, εκπρόσωπος των εργαζομένων της ΔΑΚΕ.

Η φιλοευρωπαϊκή τάση, αποδυναμωμένη, δεν αντέδρασε σ' αυτή την πλήρη δικαίωση Κόκκαλη. Ο Μητσοτάκης ονειρεύεται την προεδρία της Δημοκρατίας και έχει κάνει μέτωπο με το ρωσόφιλο Καραμανλή ενάντια στους εθνικιστές του Έβερετ. Ο ίδιος ο Καραμανλής έπνιξε το σκάνδαλο του Κόκκαλη μέσα σε γενικόλογες διαμαρτυρίες για το συνολικό «σκάνδαλο των απευθείας αναθέσεων» στις ΔΕΚΟ. Την ίδια τακτική ακολούθησαν και οι επικεφαλής του σοσιαλφασιστικού μπλοκ, ΣΥΝ και ψευτοΚΚΕ. Αυτοί συνεχίζουν την γνωστή προπαγάνδα για «διαφάνεια», «κατάργηση του κομματικού κράτους» που καταλήγει στην απαίτηση για όσο το δυνατόν μεγαλύτερο διακομματικό έλεγχο. Έτσι προσφέρουν στον Κόκκαλη οικουμενική υποστήριξη, αφού βάζουν το δικό του πελώριο σκάνδαλο των 300 δις. δίπλα σε μια σειρά άλλες μικρές απευθείας αναθέσεις.

Υπήρξαν μεμονωμένες αντιδράσεις μέσα στη Ν.Δ. και στο ΣΥΝ. Ο Κεφαλογιάννης από τη Ν.Δ. κα-

τέθεσε ερώτηση στη Βουλή και αναφέρθηκε στις ποινικές ευθύνες που αναλαμβάνει η διοίκηση του ΟΤΕ και επισήμανε δεσμεύεται τεχνολογικά το μέλλον του οργανισμού στην ελεύθερη τηλεοπτικο-νιοτική αγορά.

Ο βουλευτής Αποστόλου, που φαίνεται ότι ανήκει στους ευρωπαϊόφιλους του ΣΥΝ, με επίκαιρη ερώτηση που κατέθεσε στη Βουλή ζήτησε να πληροφορηθεί τους λόγους για τους οποίους ο ΟΤΕ δεν προχώρησε σε ανοικτό μειοδοτικό διαγωνισμό, εφόσον υπήρχε και σχετική πρόταση της αρμόδιας Διεύθυνσης Τηλεπληροφορικής και Νέων Υπηρεσιών με ημερομηνία 17.6.97. Ο υπουργός Μεταφορών Μαντέλης απάντησε ότι η ίδια διεύθυνση στη συνέχεια πρότεινε απευθείας ανάθεση γιατί υπάρχει κοινοτική υποχρέωση παροχής μισθωμένων γραμμών εκ μέρους του ΟΤΕ το αργότερο σε 3 μήνες. Το πραγματικό σκάνδαλο όμως είναι ότι ο ΟΤΕ περίμενε τρία χρόνια τον Κόκκαλη να ξεπερδέψει με τη δικαστική του περιπέτεια για να τον επαναφέρει στο μονοπώλιο του. Ο Αποστόλου επίσης δήλωσε ότι: «Υπάρχουν κι άλλοι οίκοι που θα μπορούσαν να μπουν στο παιχνίδι των προγραμματικών συμφωνιών και δεν είναι δυνατόν ο ΟΤΕ να σέρνεται πάντα από το άρμα της ΙΝΤΡΑ-ΚΟΜ» (Ελ. Τύπος, 4/12).

Η εξάρτηση του ΟΤΕ από τον Κόκκαλη αποτελεί νίκη του σοσιαλφασιστικού μπλοκ που μεθοδεύει το οικονομικό σαμποτάζ ενώ παράλληλα υποστηρίζει τη διεύθυνση και την κυριαρχία του ρώσικου κεφαλαίου στη χώρα μας για την καλύτερη εξυπηρέτηση των ρώσικων συμφερόντων. Κάθε νίκη του Κόκκαλη, αποτελεί νίκη του μετώπου του πολέμου και του φασισμού. Κάθε δημοκράτης πρέπει να καταγγέλει αυτό το πραγματικό ξεπούλημα της χώρας στους χειρότερους εχθρούς της.

ΕΓΚΛΗΜΑ ΣΕ ΒΑΡΟΣ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ

συνέχεια από τη σελ. 11

θα τσαμπουνάγατε. Μόνο συνεπείς διεθνιστές θα είχαν το δικαίωμα να καταγγείλουν την εθνική καταπίεση των Κούρδων, δηλαδή εκείνοι που καταδικάζουν και τον εθνοφασισμό και τη διαμελιστική πολιτική του ΡΚΚ.

Καθοριστικό ρόλο στο να περάσει ο εκβιασμός της ελληνικής κυβέρνησης έπαιξε η υποστήριξη της Γερμανίας. Φαίνεται ότι στην ηγεσία της χώρας αυτής υπάρχει μια ψύχωση με τους τούρκους εργάτες αν και πριν ένα περίπου μήνα, στη διάρκεια της επίσκεψης του Γιλμάζ στη Γερμανία, συμφωνήθηκε με τη γερμανική κυβέρνηση σε περίπτωση ένταξης της Τουρκίας στην ΕΕ να μην ισχύσει η ελεύθερη πρόσβαση των τούρκων εργαζομένων στην ΕΕ. Άρα δεν υπήρχε ο φόβος μήπως κατακλυσθεί η Ευρώπη από φτηνό εργατικό δυναμικό, ώστε να αυξηθεί η ανεργία. Φαίνεται λοιπόν ότι υπάρχει ένας άλλος βαθύτερος φόβος. Δεν πάει καιρός που από τα πιο επίσημα χείλη του κυβερνητικού Χριστιανοδημοκρατικού Κόμματος είχαν ακουστεί απόψεις που παρέπεμπαν σε άλλες εποχές: Θα νόμιζε κανείς πως είμαστε στα 1683, όταν οι Οθωμανοί Τούρκοι πολιορκούσαν τη Βιέννη, και μπροστά στον κίνδυνο οι Αυστριακοί και οι Γερμανοί ηγέτες έκαναν λόγο για «σύγκρουση δύο πολιτισμών και θρησκειών, δύο ολόκληρα διαφορετικών κόσμων, του χριστιανικού και του μουσουλμανικού». Αυτή, δυστυχώς, ήταν η τοποθέτηση των γερμανών χριστιανοδημοκρατών. Ήταν αυτή που είχε κάνει πολλούς ανθρώπους να χαρακτηρίσουν ειρωνικά την ΕΕ «χριστιανικό κλαμπ».

Κατά διαβολική σύμπτωση ο Μαρξ, στα κείμενα που προαναφέραμε, χτυπάει την τότε (παρόμοια) αντίληψη του αγγλικού φιλελευθερισμού, που στο όνομα του ελεύθερου εμπορίου και κοιτάζοντας προς την τσέπη του παρέδινε την Τουρκία στην τσαρική Ρωσία: «Γιατί αυτό; Μέσα στα τελευταία είκοσι χρόνια εδραιώθηκε όλο και περισσότερο η πεποίθηση ότι οι Τούρκοι της Ευρώπης είναι παρείσακτοι. Ότι πατρίδα τους είναι η Ασία και όχι η Ευρώπη. Ότι στα πολιτισμένα κράτη ο μοαμεθανισμός δεν μπορεί να υπάρξει» (στο ίδιο, σελ. 191).

Την ίδια στιγμή και με την προτροπή του Ιράν και της Συρίας η Ισλαμική Διάσκεψη υιοθετούσε ντοκουμέντο στο οποίο καταγγελλόταν έμμεσα η Τουρκία για τη στρατιωτική της συνεργασία με το Ισραήλ. Να είναι τυχαίες όλες αυτές οι ταυτόχρονες ενέργειες περικύκλωσης και απομόνωσης της Τουρκίας; Δεν είμαστε τόσο αφελείς να πιστεύουμε κάτι τέτοιο.

Μέσα σε όλο αυτόν τον ορμαγδό μπάκε στο χορό και ο Οτζαλάν, που ζήτησε διαπραγματεύσεις με την Τουρκία και έστειλε επιστολές σε ποιον λέτε να μεσολαβήσει; Μα, φυσικά, στην Ευρωπαϊκή Ένωση!

Παιδιά, μας πήρανε χαμπάρι κι οι πέτρες!

ΑΝΤΙΝΑΖΙΣΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ

Η Αντιναζιστική Πρωτοβουλία φιλοξενείται στα γραφεία της ΟΑΚΚΕ,
Χαλκοκονδύλη 35
Τηλ.-Φαξ: 5232553

Τα γραφεία λειτουργούν κάθε απόγευμα, από Δευτέρα μέχρι και Παρασκευή και ώρα 6-9 μ.μ.

Καλούμε κάθε αντιφασίστα αγωνιστή που θέλει να έρθει σε επαφή μαζί μας, να περάσει από τα γραφεία μας, να μας τηλεφωνήσει ή να μας γράψει στην
Τ.Θ 8371 Τ.Κ 10010

ΤΟ ΧΡΟΝΙΑΤΙΚΟ ΓΛΕΝΤΙ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

Η ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ σας καλεί και φέτος, να γλεντήσετε τη νέα χρονιά μαζί της. Όπως και πέρσι το γλέντι θα γίνει στην ταβέρνα ΑΠΟΛΑΥΣΙΣ, στην οδό Κων/πολεως 38 στον Ταύρο, την Παρασκευή 16 του Γενάρη. Η πρόσκληση έχει 5000 δραχ το άτομο με φαγητό και ζωντανή λαϊκή μουσική.

